

รายงานเรื่องเต็มผลการทดลองสินสุด ปีงบประมาณ 2558

1. ชื่อชุดโครงการวิจัย วิจัยและพัฒนาลำไย
2. ชื่อโครงการวิจัย พัฒนาพันธุ์ลำไย
3. ชื่อการทดลอง รวม จำแนก ประเมินคุณค่า และพัฒนาพันธุ์ลำไย

Germplasm classification evaluation and varietal development of Longan

4. คณะผู้ดำเนินงาน

หัวหน้าการทดลอง	นิพัฒน์ สุขวิบูลย์	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 1
ผู้ร่วมงาน	ศิริภานต์ ขยันการ	ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย
	อรุณี ใจเดิง	ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย
	นฤนาท ชัยรังษี	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 1
	พิจิตร ศรีปินตา	ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่
	อนันต์ ปัญญาเพิ่ม	ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่

5. บทคัดย่อ

การรวม จำแนก ประเมินคุณค่า และพัฒนาพันธุ์ลำไยดำเนินการที่ศูนย์วิจัยพืชสวน เชียงราย จ. เชียงราย (ศวส.เชียงราย) และศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ จ. เชียงใหม่ (ศวกล. เชียงใหม่) ระหว่างปี 2554-2558 ซึ่งที่ ศวส. เชียงราย มี 49 พันธุ์/สายพันธุ์ ในพื้นที่ 8 ไร่ และ ศวกล. เชียงใหม่มี 27 พันธุ์/สายพันธุ์ ในพื้นที่ 3 ไร่ พบร่วม ลำไยที่รวมพันธุ์ไว้ลักษณะใบ ดอก ผล เนื้อ และเมล็ดที่แตกต่าง กัน ลักษณะสำคัญที่สามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกพันธุ์ได้คือ รูปร่างใบ รูปร่างผล สีเนื้อ และช่วงการออกดอกติดผล ลำไยที่มีขนาดทรงพุ่มเล็กได้แก่ พันธุ์พิลิปปินส์ และลำไยถ้า ลำไยที่มีพฤติกรรมออกดอกมากกว่าหนึ่งครั้งในรอบปีหรือออกดอกตอนออกฤดูได้แก่พันธุ์เวียดนาม เพชรสากร เพชรยะลา พิลิปปินส์ และ ลำไยถ้า ลำไยที่มีเมล็ดลีบหรือเมล็ดไม่พัฒนาได้แก่พันธุ์เมล็ดลีบและไรเมล็ด สำหรับลำไยพันธุ์เวียดนาม ค่อนข้างอ่อนแอต่อการเข้าทำลายของไรสีขา ได้ทำฐานข้อมูลพันธุ์กรรมลำไยจนครบถ้วnl กลักษณะ 34 พันธุ์/สายพันธุ์ ได้เพิ่มเติมและพิมพ์เป็นเอกสารวิชาการพันธุ์ลำไยทุกปี

ปี 2554-2556 ได้คัดเลือกพันธุ์สำหรับใช้ผสมพันธุ์ให้ได้พันธุ์ใหม่ที่ออกดอกติดผลหรือเก็บเกี่ยวได้เร็วหรือออกฤดูและคุณภาพดี ทำการผสมพันธุ์จำนวน 72 คู่ ผสมแล้วปลูกต้นลูกผสมรวม 869 ต้น ในแปลงคัดเลือกลูกผสม พร้อมทั้งได้นำยอดลูกผสมบางส่วนไปเสียบยอดบนต้นพันธุ์ดอ 10 ต้นที่ออกดอกติดผลแล้วที่ศวส. เชียงราย การศึกษาลักษณะลูกผสมจะดำเนินการต่อภายใต้โครงการพัฒนาพันธุ์ลำไย ระยะที่ 2 (2559-2564)

Abstract

Germplasm classification evaluation and varietal development of Longan were conducted during 2011-2015 at Chiang Rai Horticulture Research Center (CHRC) and Chiang Mai Royal Research Center (CRRC). At present time, there have 49 varieties/lines in 8 rai at CHRC and 27 varieties/lines in 3 rai at CRRC. Results revealed that leaves flowers

fruits and seeds of longan were different between varieties /lines. Leaf and fruit sharp aril colour and flowering time could be use for classification of longan. Dwaft longan varieties were Philippine and LumYaiThou. Off-season longan varieties were Vietnam Petsakorn Petyala Philippine and Lumyaithou. Maletleeb and Raimalet varieties had shrieveled seeds. Data base of 34 varieties/lines was completely setup and published every year.

During 2011-2013, some varieties/lines were selected and hand pollinated for producing the new varieties. Total 72 crosses were conducted and total 869 seedlings were planted in field at CHRC in 2014. In addition, scions of some hybrids were sided grafting on Honghuay maturity trees. Phenotype and flowering behavior will be recorded for selection of early flowering and good quality varieties during 2016-2022.

6. คำนำ

ระหว่างปี 2552-2556 พื้นที่การปลูกลำไยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเนื้อที่ให้ผลผลิตเพิ่มจาก 970,703 ไร่ ในปี 2552 เป็น 1,010,263 ไร่ ในปี 2556 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.34 ต่อปี ทำให้ผลผลิตลำไย เพิ่มขึ้นจาก 623,032 ตันในปี 2552 และเพิ่มเป็น 863,901 ตัน ในปี 2556 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.07 ต่อปี ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นจาก 642 กิโลกรัมต่อไร่ ในปี 2552 เป็น 855 กิโลกรัมต่อไร่ ในปี 2556 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.51 ต่อปี เกษตรกรนิยมปลูกพันธุ์ด้อมมากถึงร้อยละ 80 และยังขาดพันธุ์ที่มีเมล็ดสีบ เนื้อหนา ออกดอกออกติดผลเร็วหรืออนอกดูด ผลผลิตส่วนใหญ่จึงออกสู่ตลาดพร้อมกันในเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม ทำให้ผลผลิตล้นตลาดและราคาตกต่ำ หนึ่งในยุทธศาสตร์พัฒนาลำไยปี 2553-2557 ของรัฐบาล คือ การกระจายการผลิต เพื่อแก้ปัญหาการกระจุกตัวของผลผลิตและราคาตกต่ำ การผลิตลำไยนอกฤดูช่วยทำให้เกษตรกรจำหน่ายได้ราคادي ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่เก็บเกี่ยวผลผลิตและแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้อีกด้วย (พาวิน และคณะ, 2550) ปัจจุบันมีการใช้สารคลอรีโนตบังคับให้ลำไยออกดอกออกฤดู และกระจายการผลิตได้ในระดับหนึ่งแล้ว แต่การใช้สารคลอรีโนตอย่างได้ผลต้องมีการวางแผนที่เหมาะสมกับความพร้อมของต้น สภาพแวดล้อม และความต้องการของตลาด (อรุณี, 2550) ดังนั้นการปรับปรุงพันธุ์ใหม่ที่คุณภาพดีและออกดอกออกติดผลนอกฤดูเป็นที่ยอมรับของเกษตรกรหรือผู้บริโภค จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ก็จะช่วยเหลือเกษตรกรได้

การอนุรักษ์เชื้อพันธุกรรมพืชในแปลงครรภ์และรักษาให้ต้นพันธุ์สมบูรณ์ ตรวจสอบลักษณะต่างๆ พร้อมบันทึกข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ และจัดทำฐานข้อมูลในมาตรฐานเดียวกัน เช่น การอนุรักษ์พันธุกรรมพืชในยุโรป ตลอดจนปรับปรุงพันธุ์ใหม่ให้ดีกว่าเดิม ประเทศไทยได้พยายามที่จะผลักดันพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชออกบังคับใช้ เนื่องจากมีแหล่งความหลากหลายของพันธุ์พืชตามธรรมชาติ คัดเลือกหรือผสมพันธุ์โดยเกษตรกร และนักปรับปรุงพันธุ์ จึงควรจะได้รับการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ จึงใจให้เกษตรกรหรือนักปรับปรุงพันธุ์พืชสามารถขายพันธุ์พืชใหม่ๆ ก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจและเพิ่มรายได้ ตลอดจนมีความมั่นคงทางอาหาร และความสมดุลของระบบ生(ทรพล และคณะ, 2547)

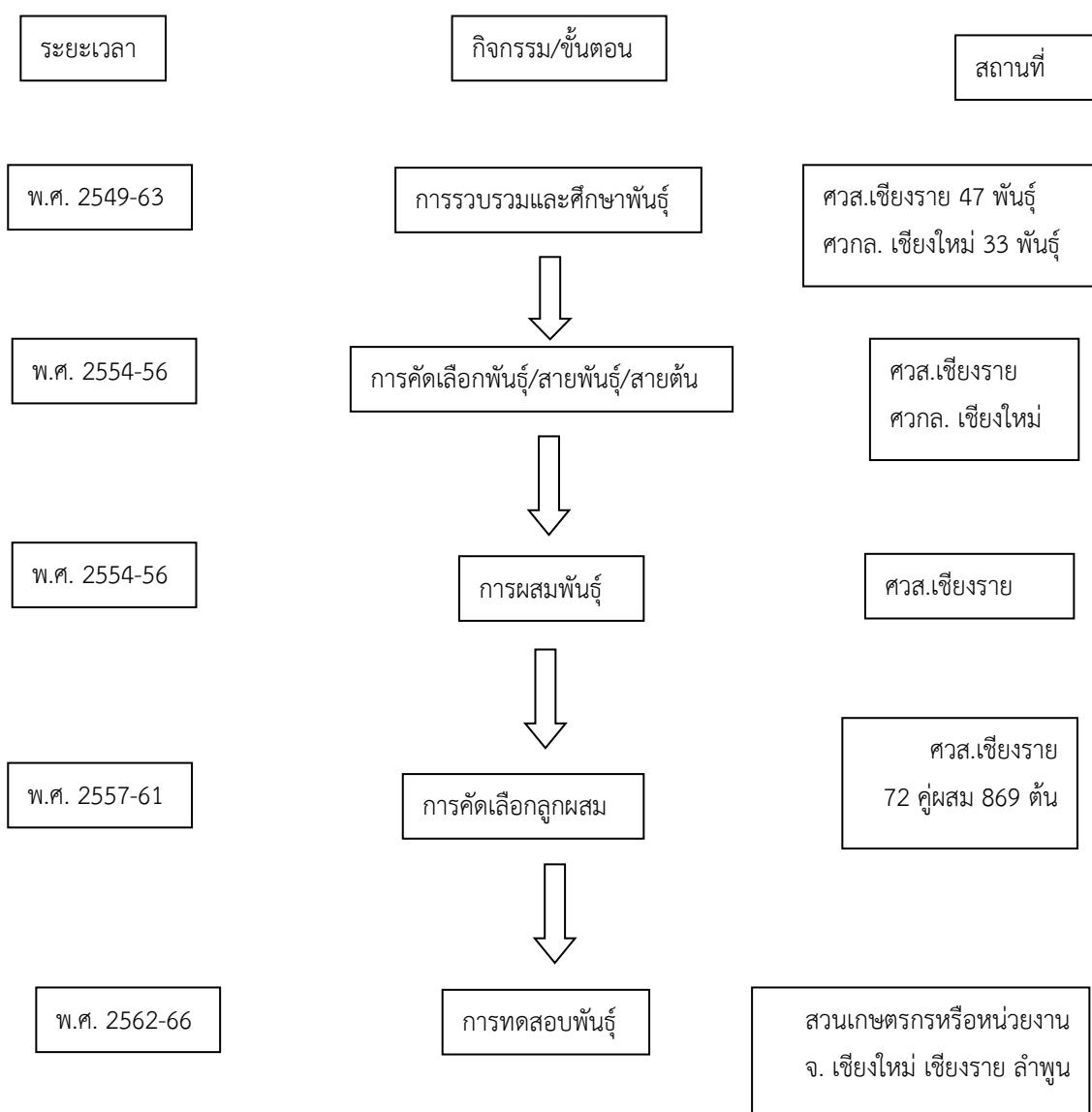
กรมวิชาการเกษตรได้ร่วบรวมพันธุ์ลำไยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศไว้ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย และศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเชียงใหม่ หากมีการนำพันธุ์เหล่านี้มาใช้ประโยชน์ เช่น

คัดเลือกพันธุ์และผสมพันธุ์เพื่อสร้างพันธุ์ใหม่สำหรับใช้ปลูกเป็นการค้าเพิ่มขึ้นจากพันธุ์ดอทีเกษตรกรนิยมปลูกเป็นการค้า ดังนั้นการรวม จำแนก อนุรักษ์เชื้อพันธุ์เพื่อมีให้สูญพันธุ์ ใช้ปรับปรุงพันธุ์ให้ได้พันธุ์ใหม่ ตลอดจนคัดเลือกพันธุ์ที่ได้เด่นเป็นพันธุ์แนะนำ ก็จะเกิดประโยชน์แก่เกษตรกรได้

การที่เกษตรกรปรับเปลี่ยนไปปลูกพันธุ์ที่มีคุณภาพบริโภคดี ออกดอกติดผลเร็วหรือออกตูหดแทนพันธุ์ดอทีเกษตรกรนิยมปลูกทั่วไปในปัจจุบัน ก็จะช่วยลดปัญหาการกระจุกตัวของลำไยในเดือนกรกฎาคม และสิงหาคม ทำให้เกษตรกรจำหน่ายได้ราคาสูงกว่าเดิมและมีรายได้สูงขึ้น ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาลำไยพันธุ์ใหม่ที่ออกดอกติดผลลอกตูหดเป็นที่ยอมรับของเกษตรกรหรือผู้บริโภค

โครงการวิจัยพัฒนาพันธุ์ลำไยปี 2558 นี้ จะเป็นการปฏิบัติตามแลรักษาแปลงรวมพันธุ์ทั้งที่ ศวส. เชียงรายและศวกล. เซียงใหม่ ศึกษาลักษณะประจำพันธุ์และจำแนกลักษณะประจำพันธุ์ของบางพันธุ์ที่ยังไม่ออกดอกติดผลหรือได้รับพันธุ์มาในภายหลังและบันทึกฐานพันธุกรรมเพิ่มเติม จัดทำเอกสารวิชาการพันธุ์ลำไยฉบับปรับปรุงเพิ่มเติมพันธุ์ใหม่ ปฏิบัติตามแลรักษาและคัดเลือกฤษณาพันธุ์ที่มีคุณภาพและที่เสียหายดับกับต้นใหญ่ที่ได้จากช่วงแรกตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อคัดเลือกฤษณาพันธุ์สำหรับทดสอบพันธุ์ในแหล่งปลูกลำไยที่สำคัญต่อไป

แผนภูมิขั้นตอนพัฒนาพันธุ์ลำไย

7. วิธีดำเนินการ

7.1 อุปกรณ์

1. ต้นพันธุ์ลำไย
2. บุ่ยคอกและบุ่ยเคมีสูตร 15-15-15 46-0-0 และ 13-13-21
3. สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช เช่น คาร์บาริล ไซเพอร์เมทริน โอล์มิท เบนโนมิลและไกลไฟส์ท
4. อุปกรณ์ เช่น แผ่นเทียบสี เวอร์เนียคลิบเปอร์ และเครื่องซึ้งน้ำหนัก ถุงตาข่ายผ้า ฟาง เชือปเทปพันตาและป้ายพลาสติก

7.2 วิธีการ

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจ รวบรวม จำแนก ประเมินคุณค่า และการใช้ประโยชน์ (ปี 2554-58)

1. ปฏิบัติตามเอกสารตามต้นพันธุ์ลำไยที่รวบรวมพันธุ์ไว้ที่ศวส.ชร จำนวน 49 พันธุ์ พื้นที่ 8 ไร่ และ ที่ศวกล.ชม จำนวน รวม 33 พันธุ์ พื้นที่ 3 ไร่ เช่น ใส่ปุ๋ย ให้น้ำ และป้องกันกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำนำเกษตรดีที่เหมาะสม
2. ศึกษาลักษณะประจำพันธุ์ ประเมินคุณลักษณะทางพันธุกรรม จำแนกพันธุ์โดยใช้ลักษณะทางสัณฐานวิทยาและลักษณะทางการเกษตรในพันธุ์ที่ออกแบบและติดผลเพิ่มเติม
3. ศึกษาการใช้ประโยชน์ของเชื้อพันธุกรรมเพิ่มเติม
4. จัดทำฐานข้อมูลพันธุกรรมรวมทั้ง E-catalogue ในรูปเอกสารวิชาการ และ CD-rom เพิ่มเติม
 - 4.1 บันทึกข้อมูลเบื้องต้น ได้แก่ หมายเลขประจำพันธุ์ ชื่อพันธุ์ ปีที่รวบรวม และแหล่งที่มา
 - 4.2 บันทึกข้อมูลทางสัณฐานวิทยาของใบ ดอก ผล และเมล็ด แล้วแสดงเป็นรูปภาพ ตาราง และคำบรรยายแต่ละพันธุ์ ซึ่งดัดแปลงจากวิธีของ Ramingwong and Chiewsilp (1994) ข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น สีใบ รูปร่างใบ และลักษณะผิวใบ ทำโดยการสังเกต ข้อมูลเชิงปริมาณ เช่น ขนาดใบ จำนวนคู่ใบ และน้ำหนักผล ให้วัด นับหรือซึ่ง โดยบันทึกข้อมูลดังนี้
 - 4.2.1 ใบ เช่น ขนาดใบประกอบ จำนวนคู่ใบย่อย ความยาวก้านใบย่อย สีใบอ่อน สีของใบแก่ ขนาดใบ รูปร่างใบ ลักษณะขอบใบ ลักษณะฐานใบ ลักษณะปลายใบ ลักษณะแผ่นใบ และลักษณะเนื้อใบ
 - 4.2.2 ช่อดอก เช่น วันออกดอก ขนาดช่อดอก จำนวนดอกตัวผู้ และดอกตัวเมีย
 - 4.2.3 ผล เช่น วันเก็บเกี่ยว ขนาด น้ำหนัก และรูปร่าง
 - 4.2.4 เปลือกผล เช่น น้ำหนัก ลักษณะ และสี

4.2.5 เนื้อ เช่น น้ำหนัก สี และปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้

4.2.6 เมล็ด เช่น น้ำหนัก เส้นผ่าศูนย์กลาง รูปร่าง และสี

5. บันทึกข้อมูลภูมิอากาศ เช่น อุณหภูมิสูงสุด-ต่ำสุด ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณน้ำฝน

ภาพที่ 1 แปลงรวมพันธุ์ลำไยที่ศวส. เชียงราย (ก) และศวกล. เชียงใหม่ (ข)

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบพันธุ์และสร้างลูกผสม (ปี 2554-56)

1. กำหนดลักษณะและคัดเลือกสายพันธุ์/พันธุ์ตามมาตรฐานที่ตั้งไว้
2. ศึกษารายละเอียดพฤติกรรมการบาน การแตกของผลของเรณู ลักษณะดอก และการติดผล
3. เลือกช่อดอกที่ยังไม่บาน ทำลายดอกตัวผู้ในช่อดอกและคลุมด้วยถุงตาข่าย (ภาพที่ 2)
4. เก็บดอกตัวผู้ที่อับลงองเกรย์ไม่แทกใส่ petri dish และนำมาระตุนให้อับลงองเกรย์ แตกในห้องปฏิบัติการ และเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง วันรุ่งขึ้นในช่วงเวลา 07.00-09.00 น. นำมาทดสอบกับดอกตัวเมียที่พร้อมรับลงองเกรย์จำนวน 8-15 ดอกต่อช่อดอก (ภาพที่ 2)
5. หลังทดสอบแล้วจึงคลุมถุงตาข่าย และเขียนป้ายพลาสติกรอบบุคคลที่ทดสอบและวันที่ทดสอบ
6. ปฏิบัติโดยรักษาต้นและผล
7. เก็บเกี่ยวผล เพาะเมล็ดและปฏิบัติโดยรักษาต้นลูกผสมในโรงเรือนเพาะชำ

ภาพที่ 2 การผสมเกสร และคุณถุงผ้าตาข่ายหลังผสมเกสร

ขั้นตอนที่ 3 การปลูกลูกผสม และการคัดเลือกลูกผสม (ปี 2556-58)

1. ปลูกลูกผสมระยะปลูก 1x2 เมตรในแปลงที่ศวส.เชียงราย (ภาพที่ 3)

2. ปฏิบัติโดยรักษาลูกผสม เช่น ให้น้ำ ใส่ปุ๋ยและป้องกันกำจัดศัตรูพืช

3. กำหนดเกณฑ์คัดเลือกลูกผสมที่ออกดอกติดผลเร็วหรือ晚ออกถูก คือ เก็บเกี่ยวผลผลิตนอกจากเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม มีขนาดผลและคุณภาพบริโภคเท่ากับหรือมากกว่าพันธุ์ดอชิงเกษตรกรนิยมปลูกมากในปัจจุบัน เช่น เส้นผ่าศูนย์กลางผลมากกว่า 2.5 เซนติเมตร ผลสีเหลืองสวยงาม เมล็ดเดล็กหรือลีบ และมีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้สูงกว่า 18°บริกซ์ ผู้ประกอบการส่งออกมีความพึงพอใจและผู้บริโภคยอมรับ โดยการประเมินความพึงพอใจและการยอมรับเมื่อลูกผสมออกดอกติดผลแล้ว

3. ตัดแต่งกิ่งและเตรียมต้นพันธุ์ดอที่ออกดอกติดผลแล้วสำหรับเสียบยอดลูกผสม (ภาพที่ 4)

4. เสียบยอดลูกผสมแบบเสียบข้างและปฏิบัติโดยรักษาต้นที่เสียบยอดลูกผสมไว้

ภาพที่ 3 ต้นลูกผสมในโรงเรือนเพาะชำ (ก) และต้นลูกผสมอายุ 2 ปี (ข)

ภาพที่ 4 การตัดแต่งกิ่งพันธุ์ดอเพื่อใช้เสียบยอดลูกผสม (ก) และการเสียบยอดลูกผสม (ข)

เวลาและสถานที่

เริ่มต้น ตุลาคม 2554 สิ้นสุด กันยายน 2558

ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

8. ผลการทดลองและวิจารณ์

8.1 สภาพภูมิอากาศ

จังหวัดเชียงรายอยู่ในภาคเหนือตอนบนซึ่งมีอุณหภูมิเฉลี่ย $19.3-27.7^{\circ}\text{C}$ ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย 66.7-83.2 เปอร์เซ็นต์ ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุด 83.2 เปอร์เซ็นต์ในเดือนกันยายน ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยต่ำสุด 66.7 เปอร์เซ็นต์ในเดือนกุมภาพันธ์ (ตารางที่ 1) ภูมิอากาศจังหวัดเชียงรายแบ่งเป็น 3 ฤดู คือ

1) ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงกุมภาพันธ์ เป็นฤดูร้อนสูตรด้านตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจากสารรถรัฐประชาชนจีน มีอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 13.7°C ในเดือนมกราคม

2) ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม เป็นฤดูร้อนสูตรด้านตะวันออกเฉียงใต้ มีอุณหภูมิความกดอากาศต่ำ เริ่มร้อนจัดเดือนมีนาคมที่อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 32.8°C ร้อนที่สุดเดือนเมษายนที่อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 33.5°C

3) ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคม เป็นฤดูร้อนสูตรด้านตะวันตกเฉียงใต้ที่มีร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องฝนที่พาดผ่าน ปริมาณน้ำฝนรวมทั้งปี 1,687.4 มม. เดือนกรกฎาคม และสิงหาคมมีฝนตกมาก ปริมาณน้ำฝน 314.6 และ 387.9 มม. ตามลำดับ ช่วงเดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์มีฝนตกน้อย ($3.4-32.8$ มม.)

ตารางที่ 1 ข้อมูลอุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์และปริมาณน้ำฝน ปี 2554-2558 ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย

จ. เชียงราย

ข้อมูล	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย	27.9	31.7	32.8	33.5	33.3	32.8	31.4	31.4	31.4	30.8	30.1	27.3
อุณหภูมิเฉลี่ย	19.3	21.4	23.1	26.1	27.2	27.3	26.7	26.3	26.1	25.6	24.5	19.9
อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย	13.7	14.7	17.0	20.8	23.0	23.6	23.3	23.0	22.7	20.8	19.0	15.0
ความชื้นสัมพัทธ์	72.6	66.7	72.5	75.5	75.7	78.2	82.1	83.2	82.2	79.9	78.0	76.5
ปริมาณฝน (มม.)	27.9	3.4	79.6	114.2	201.4	145.9	314.6	387.9	232.1	108.2	64.7	32.8

8.2 จำนวนพันธุ์/สายพันธุ์

จากการสำรวจ รวบรวม และขยายพันธุ์ลำไยของเกษตรกรหรือหน่วยงานทั้งในประเทศ และต่างประเทศ พันธุ์/สายพันธุ์ลักษณะ 5 ต้นมาปลูกในแปลงระยะปลูก 5×5 ม. ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย จ.

เชียงราย (เส้นรุ้ง $19^{\circ}52'N$ และเส้นแวง $99^{\circ}47'E$ ซึ่งสูงจากระดับน้ำทะเล 415 ม.) และศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ จ. เชียงใหม่ตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา

ปี 2558 ที่ศวส.เชียงรายรวมพื้นที่ 49 พันธุ์/สายพันธุ์ พื้นที่ 8 ไร่ ได้แก่ ดอ แห้ว สีชุมพู เปี้ยวเขียว ใบคำ สายน้ำผึ้ง พวงทอง ยกเกี้ยน เพชรสาคร นราภิรมย์ ลินจี เวียดนาม ดอสุขุม พลิปปินส์ ลำไยເຄາ ใบหยก มาตาคุชชิ่ง จัมโบ้ กระทุ่มແບນ แห้วแครະ ແດກລົມ ອືວ ປຸ້ມາຕິນໂຄງ ອີສ່ຽວຍ ເມລືດລືບ ຂມພູນ້າ ໄຮເມລືດ ແລ້ງແກງ ເຂົຍວພຣະອິນທີ່ ອີເຫັນ ນາຄຣົມ ຈັມໂບ້ (ລຸ່ງໜົນ) ດອດອນຊີ່ ເພຣະລາ ດອຍອດຂາວ ດອຍອດແಡງ ດອຕາເທິນ ດອທານາຈາວ ດອວັນທະສູນ້າ ສ້ອຍທອງ ດອນ້າຜົ້ງ ພື້ນເມືອງນ່ານ ດອຄໍາລາງ ດອຫອມ ດອນ້າຜົ້ງນ່ານ ດອແກ້ວຍ໌ ແລະ ດອທນອງໜ້າງຄືນ

ปี 2558 ที่ศวกล. เชียงใหม่ มีต้นพื้นที่จำนวน 27 พันธุ์/สายพันธุ์ พื้นที่ 3 ไร่ ได้แก่ ຈັມໂບ້ ດອລວງ ດອນ້ານ ດອສຸຂົມ ດອກ້ານແຂ້ງ ດອກ້ານແດງ ດອຍອດແດງ ດອຍອດອ່ອນ ດອ ດອໃບຢັ່ນ ດອ 13 ດອ 20 ດອ 27 ດອ 75 ใบคำ ເພຣະສາคร ອີແກ້ວ ປຸ້ມາຕິນໂຄງ ພວງທອງ ດອແກ້ວຍ໌ ເບື້ວເຂົຍເຂົຍໃໝ່ ໃບຍກ ລຸ່ມ້າປົງ ແດກລົມ ນາຄຣົມຍ ຂມພູ ແລະ ຂມພູນ້າ

เนื่องจากได้รับลำไยพื้นที่ใหม่เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ทำให้ต้องปลูกเพิ่มเติมและออกดอกติดผลไม่พร้อมกัน รายละเอียดข้อพื้นที่/สายพันธุ์/พันธุ์ ปีที่ปลูก และแหล่งที่มาของต้นพื้นที่แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลสายพันธุ์/พันธุ์ ปีที่ปลูก จำนวนต้น และแหล่งที่มาของต้นพื้นที่ลำไย

ลำดับ	สายพันธุ์/พันธุ์	แหล่งที่มา	ปีที่ปลูก
1	ดอ	สวนเกษตรกร จ. ลำพูน	2540
2	เปี้ยวเขียว	ศวพ.น່ານ จ. ນ່ານ	2540
3	ใบคำ	สวนเกษตรกร จ. ลำพูน	2540
4	พวงทอง	ศวพ.ນ່ານ จ. ນ່ານ	2540
5	เพชรสาคร	สวนเกษตรกร จ. สมุทรสาคร	2540
6	ลินจี (บ้านเอียง 60)	สวนเกษตรกร จ. ลำพูน	2540
7	สายน้ำผึ้ง	สวนเกษตรกร จ. ลำพูน	2540
8	สีชุมพู	สวนเกษตรกร จ. ลำพูน	2540
9	แห้ว	สวนเกษตรกร จ. ลำพูน	2540
10	ยกเกี้ยน	สาธารณรัฐประชาชนจีน	2540
11	นราภิรมย์	สวนเกษตรกร จ. นครปฐม	2540
12	เวียดนาม	เวียดนาม	2541
13	ดอสุขุม	สวนเกษตรกร จ. ลำพูน	2541
14	พลิปปินส์	สวนเกษตรกร จ. ลำพูน	2544
15	ใบหยก	ม. ແມ່ໄຈ ຈ. เชียงใหม่	2546
16	กระทุ่ມແບນ	สวนเกษตรกร จ. สนธิสาคร	2546
17	มาตาคุชชิ่ง	ອິນໂດນີເຊີຍ	2546
18	ลำไยເຄາ	สวนเกษตรกร จ. ທະບຽງ	2546
19	ແດກລົມ	ມ. ແມ່ໄຈ ຈ. เชียงใหม่	2547
20	ອີສ່ຽວຍ	ມ. ແມ່ໄຈ ຈ. เชียงใหม่	2547

21	ปุ่มตีนโค้ง	ม.แม่เจ้า จ.เชียงใหม่	2547
22	เมล็ดลีบ	สวนเกษตรกร จ.เชียงใหม่	2547
23	แท้วเคราะ	ม.แม่เจ้า จ.เชียงใหม่	2547
24	อิว่า	ม. แม่เจ้า จ. เชียงใหม่	2547
25	ชุมพูน้ำ	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2549
26	ไร้เมล็ด	ศรพ.น่าน จ. น่าน	2549
27	จัมโป๊บ	สวนเกษตรกร จ. ลำพูน	2549
28	แลงแกง	ศวส.จบ. จ. จันทบุรี	2549
29	เขียวพระอินทร์	สวนเกษตรกร จ. เชียงราย	2550
30	ดอตาเห็น	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2550
31	ดอยอดขาว	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2550
32	ดอยอดแดง	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2550
33	นครพนม	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2550
34	เพชรยะลา	สวนเกษตรกร จ.เชียงราย	2550
35	อีเหลือง	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2550
36	จัมโป๊บ (ลุงหมื่น)	สวนเกษตรกร จ. ลำพูน	2550
37	ดอนหนองช้างคืน	สวนเกษตรกร จ. ลำพูน	2550
38	ดออ่อนทะสุนข	สวนเกษตรกร จ.เชียงราย	2550
39	ಡองຄล้มลำพูน	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2550
40	พื้นเมืองน่าน	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2550
41	ดอนน้ำฟี้	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2550
42	หนานชา	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2550
43	สร้อยทอง	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2550
44	ดอคำกลาง	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2550
45	ดอทอง	สวนเกษตรกร จ.เชียงราย	2550
46	ดอก้านแข็ง	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2550
47	ดอดอนซัย	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2550
48	ดอยอดขาวน่าน	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2550
49	ชุมพูเพาะเมล็ดอุตรดิตถ์	ศูนย์ลำไยหริภุญชัย จ. เชียงใหม่	2550

8.3 ลักษณะพฤกษาศาสตร์

8.3.1 ต้น

ต้นเพาะเมล็ดสูงตรงและมีรากแก้ว ต้นกิ่งตอนมีทรงพุ่มແղกวางและมีรากฟอย ต้นสูง 9-15 เมตร ทรงพุ่มกว้าง 5-10 เมตร เปลือกลำต้นสีน้ำตาลหรือสีเทาปนน้ำตาล แตกเป็นสะเก็ดและมีร่องขรุขระเมื่อต้นมีอายุ กิ่งกลม ทำมุ่มแคบและเนื้อไม้มักเปราะทำให้กิ่งหักง่าย

8.3.2 ใบ

เป็นใบประกอบที่มีใบย่อยอยู่บนก้านใบรวมกัน ใบย่อยจัดเรียงตัวแบบตรงข้ามหรือสลับกัน ขนาดใบประกอบกว้างและยาวแตกต่างกัน จำนวนใบย่อยแตกต่างกัน ก้านใบประกอบด้านบนสีน้ำตาลแดง เขียวปนเทาหรือเขียวปนน้ำตาล ก้านใบประกอบด้านล่างสีเขียวปนน้ำตาล เขียวหรือเขียวปนเทา

สีใบอ่อนแบ่งได้ 3 กลุ่มสีคือสีเหลืองปนเขียว สีส้มปนเทาและสีแดงปนเทา ใบแก่ส่วนมากเป็นสีเขียวและเขียวปนเหลือง ในยื่อยมีความกว้าง ยาว และก้านใบยื่อยแตกต่างกัน

ใบส่วนมากมีรูปร่างรี นอกนั้นอาจเป็นรูปร่างหอกกลับ รีค่อนข้างกว้างและรีค่อนข้างแคบ ในเกือบทุกพันธุ์มีขอบใบเรียบยกเว้นพันธุ์ใบดำและพิลิปปินส์ซึ่งมีขอบใบเป็นคลื่น ฐานใบยื่อยเป็นลิ่ม ปลายใบยื่อยมีทั้งคล้ายกระดาษและคล้ายแผ่นหนัง

8.3.3 ช่อดอกและดอก

ลำไยเริ่มออกดอกในช่วงปลายเดือนมกราคมหรือต้นเดือนกุมภาพันธ์ พันธุ์ดอและใบดำมักออกดอกเร็วกว่าพันธุ์อื่น ช่อดอกมักพัฒนาจากปลายยอดใบซึ่งแก่เต็มที่ แต่บางครั้งอาจพัฒนาจากตาข้างของยอดใบที่เจริญเต็มที่แล้วก็ได้ การจัดเรียงดอกย่อยเป็นแบบแพนนิเคิลคือ ก้านช่อดอกหลักมีก้านแขนงแยกออกไปและก้านแขนงกี้แตกแขนงต่ออีกครั้ง ก้านช่อดอกสีครีมปนเหลือง (ภาพที่ 5ก) แบ่งได้ 3 ชนิดคือ

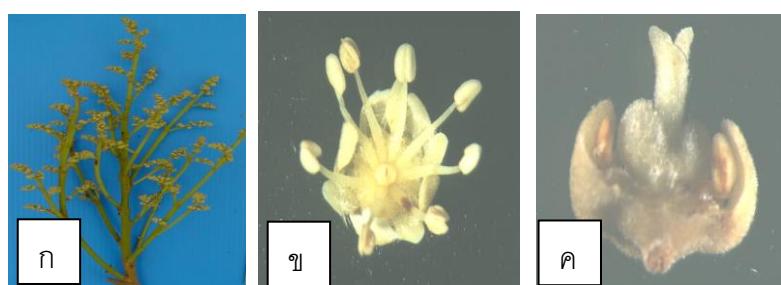
1. ดอกตัวผู้ มีเกสรตัวผู้ 6-8 อัน เรียงเป็นชั้นเดียวอยู่บนจานรองดอก ก้านเกสรตัวผู้สีขาว ขุ่น ยาว 2-3 มิลลิเมตร อับเกสรตัวผู้มีสีเหลืองอ่อน มี 2 หยัก และปริแตกตามยาวปลดปล่อยละอองเกสรตัวผู้ (ภาพที่ 5 ข)

2. ดอกกะเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมียรังไข่มีขันปกคลุ่ม มีรังไข่ 2 พุ่แต่เพียงพูเดียวที่พัฒนาเป็นผลอิกพุหนึ่งแห้งผ่อง และติดตรงข้ามผล ก้านเกสรตัวเมียยาว 4-5 มิลลิเมตร มีเกสรตัวผู้ที่มีก้านเกสรสั้นๆ 6-8 อัน ล้อมรอบรังไข่ แต่อับเกสรตัวผู้มักเป็นหมัน เมื่อพร้อมรับละอองเกสรในช่วงเช้าตรู่ ปลายอดเกสรตัวเมียแยกเป็น 2 แฉกและมีน้ำหวาน (ภาพที่ 5ค)

3. ดอกกะเทยทำหน้าที่ดอกตัวผู้มีลักษณะคล้ายคลึงดอกกะเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมียมาก แต่อับเกสรตัวผู้ไม่เป็นหมัน มีลักษณะของเรณูที่มีชีวิตเหมือนดอกตัวผู้แต่ไม่ค่อยพบรูปในสภาพธรรมชาติ

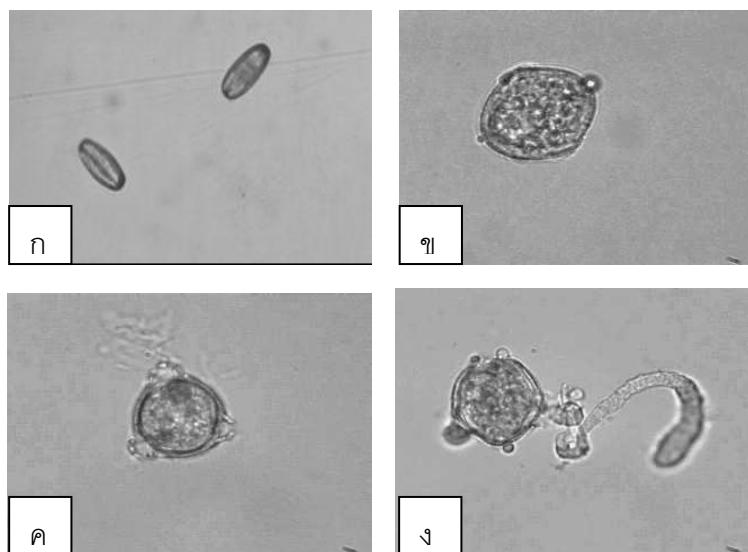
ช่อดอกลำไยมักมีดอกตัวผู้มากกว่าดอกกะเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย สัดส่วนของดอกทั้งสองชนิดนี้ ผันแปรตามพันธุ์และสภาพแวดล้อม เช่น อุณหภูมิและปริมาณน้ำฝน ดอกตัวผู้และดอกกะเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมียในช่อดอกเดียวกันมักบานไม่พร้อมกันและมีรูปแบบการบานที่ไม่แน่นอน ส่วนใหญ่ดอกตัวผู้เริ่มบานก่อนแล้วตามด้วยดอกกะเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย แต่ก็มีช่วงที่ดอกทั้งสองชนิดนี้บานเหลือกัน

จำนวนดอกตัวผู้และดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมียนิ่งในช่อดอกเดียวกัน แต่จำนวนดอกทั้งสองชนิดแตกต่างกันในแต่ละพันธุ์ ทำให้ระยะเวลาที่ดอกแรกบานจนดอกสุดท้ายบานในแต่ละช่อหรือแต่ละพันธุ์จึงแตกต่างกัน ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมียมักมีขนาดใหญ่กว่าดอกตัวผู้ ความกว้างดอกกระเทยและดอกตัวผู้แตกต่างกัน สัดส่วนดอกตัวผู้: ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมียแตกต่างกัน

ภาพที่ 5 ช่องดอก (ก) ดอกตัวผู้ (ข) และดอกกระเทยทำหน้าที่เป็นดอกตัวเมีย (ค)

เกรสรตัวผู้ที่เพิ่งปล่อยจากอับเกรสรตัวผู้มีรูปร่างยาวรีและมีสีเหลืองอ่อน (ภาพที่ 6ก) เมื่อได้รับความชื้นเปลี่ยนเป็นรูปร่างกลมหรือกลมรี (ภาพที่ 6ข) เมื่อจะงอกจึงเปลี่ยนเป็นรูปร่างสามเหลี่ยมที่มี 3 ข้อ (ภาพที่ 6ค) แต่ต่อมาของเรณูมักออกเพียงข้อเดียว ท่อละของเรณูมักบิดเป็นเกลียวหลังเพาะเลี้ยงในอาหารเหลว (ภาพที่ 6ง) ละของเรณูที่กลมมีเส้นผ่าศูนย์กลาง และความมีชีวิตของละของเรณูแตกต่างกัน

ภาพที่ 6 ละของเรณูสำหรับการเพาะเลี้ยง ที่ได้รับความชื้น (ข) ที่เริ่มงอก (ค)
และหลังออกแล้ว 24 ชั่วโมง (ง)

8.3.4 ผล

หลังผสมพันธุ์แล้วกลีบดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมียจะเหี่ยวและหลุดร่วง รังไข่ทั้งสองพูเริ่มพัฒนาพร้อมกัน เมื่อผลอ่อนมีขนาด 2-3 มิลลิเมตร รังไข่พูหนึ่งจะหยุดพัฒนาและแห้งเหี่ยวไป แต่รังไข่อีกพูยังพัฒนาต่อเป็นผลเดี่ยวต่อไป

ผลมีรูปร่างกลมหรือกลมแบน ปลายผลป้านกลม ขนาดผล น้ำหนักผล น้ำหนักเนื้อและน้ำหนักเปลือกแตกต่างกันตามพันธุ์ เนื้อพัฒนาจากเนื้อเยื่อรอบก้านเมล็ดที่พัฒนาโดยรอบจนมิด เนื้อสีขาวขุ่น สีน้ำเงินและขาวอมซมพูแตกต่างกัน เนื้อมีทั้งแห้งหรือแห้งน้ำ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้และเนื้อที่รับประทานได้แตกต่างตามพันธุ์

8.3.5 เมล็ด

เมล็ดรูปร่างกลมหรือกลมแบน เมล็ดเรียบเป็นมันสีน้ำตาลหรือน้ำตาลดำ ส่วนติดข้อเมล็ดมีวงกลมสีขาวคล้ายลูกนิยมต้า จึงเรียกว่า “ตามังกร” (ภาพที่ 7) รูปร่าง ขนาด และน้ำหนักแตกต่างตามพันธุ์ บางพันธุ์มีเมล็ดโต เช่น เพชรสากร แต่บางพันธุ์ก็มีเมล็ดลีบเช่น เมล็ดลีบ

ภาพที่ 7 ผล เนื้อและเมล็ดลำไย

8.4 ลักษณะประจำพันธุ์

8.4.1 กระทุมแบน

ใบ : ใบประกอบกว้าง 12.9 เซนติเมตร ยาว 23.4 เซนติเมตร ใบย่อย 4.6 คู่ ใบอ่อนสีเทาอมส้ม (Greyed-orange group, 175C) ใบแก่สีเขียว (Green group, 137A) ใบย่อยกว้าง 3.5 เซนติเมตร ยาว 7.0 เซนติเมตร ก้านใบย่อยยาว 0.6 เซนติเมตร ใบรูปтриค่อนข้างกว้าง ขอบใบเรียบ ปลายใบมน ฐานใบรูปลิม เนื้อใบคล้ายแผ่นหนัง

ช่อดอก : ออกดอกกลางเดือนเมษายน ช่อดอกกว้าง 20.5 เซนติเมตร ยาว 27.3 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 651 ดอก ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 113 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 5.7 : 1

ดอก : ดอกบานปลายเดือนเมษายน เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.9 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 7.2 มิลลิเมตร ความเร็ววิบัตลดวงเรณู 72.4 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลต้นเดือนพฤษภาคม เก็บเกี่ยวผลต้นเดือนกันยายน ผลกลมแป้น ผลกว้าง 3.2 เซนติเมตร ยาว 3.5 เซนติเมตร น้ำหนักผล 22.7 กรัม น้ำหนักเปลือก 4.7 กรัม เปลือกเรียบ สีน้ำตาลอ่อนเหลือง น้ำหนักเนื้อ 14.3 กรัม เนื้อสีขาวอมเหลือง นิ่ม และน้ำปานกลาง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 20.1°บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 62.9

เมล็ด : น้ำหนัก 3.7 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.1 เซนติเมตร กลมแบนด้านข้าง สีน้ำตาลอ่อน

ภาพที่ 8 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์กระทุมแบบ

8.4.2 เขียวพระอินทร์

ใบ : ใบประกอบกว้าง 19.8 เซนติเมตร ยาว 21.4 เซนติเมตร คู่ใบย่อย 3.5 คู่ ใบอ่อนสีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 152C) ในแก่สีเขียว (Green group, 137A) ในย่อยกว้าง 4.2 เซนติเมตร ยาว 10.6 เซนติเมตร ความยาวก้านใบย่อย 0.4 เซนติเมตร ใบรูปครึ่องข้า้งกว้าง ขอบใบเรียบปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายแผ่นหนัง

ช่องอก : ออกดอกปลายเดือนมกราคม ช่องอกกว้าง 29.0 เซนติเมตร ยาว 25.5 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางก้านช่องอก 0.6 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 380 ดอก ดอกจะไทยทำหน้าที่ออกตัวเมีย 50.8 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้:ดอกจะไทยที่ทำหน้าที่ออกตัวเมีย 7.4:1

ดอก : ดอกบานปลายเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 4.9 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.2 มิลลิเมตร ความมีชีวิต lokale ของเรณู 71.2 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลปลายเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลต้นเดือนสิงหาคม ผลกลม กว้าง 2.8 เซนติเมตร ยาว 2.6เซนติเมตร น้ำหนักผล 11.8 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.3 กรัม เปลือกเรียบ สีน้ำตาลอ่อนแดง น้ำหนักเนื้อ 7.5 กรัม เนื้อสีขาวขุ่น และน้ำปานกลาง ปริมาณของแข็งที่ล่ำลายน้ำได้ 21.2° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 62.8

เมล็ด : น้ำหนักเมล็ด 1.6 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.6 เซนติเมตร กลม สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 9 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์เขียวพระอินทร์

8.4.3 จัมโบ้ (ลุงหนึ่น)

ใบ : ใบประกอบกว้าง 21.3 เซนติเมตร ยาว 21.2 เซนติเมตร ใบย่อย 3.2 คู่ ใบอ่อนสีเทาอมส้ม (Greyed-orange group, 175A) ใบแก่สีเขียว (Green group, 137B) ใบย่อยกว้าง 3.9 เซนติเมตร และยาว 11.2 เซนติเมตร ความยาวก้านใบย่อย 0.4 เซนติเมตร รูปร่างใบรีค่อนข้างกว้าง ขอบใบเรียบปลายใบแหลม ฐานใบปูกลิม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายกระดาษ

ช่องอก : ออกด้วยกล้ามเดื่อนมกราคม ช่องอกกว้าง 15.9 เซนติเมตร ยาว 23.6 เซนติเมตร
เส้นผ่าศูนย์กลางก้านช่องอก 0.6 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 393 ดอก ดอกจะเป็นสีขาวที่ดอกตัวเมีย 80
ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้: ดอกจะเป็นสีขาวที่ดอกตัวเมีย 4.9:1

ดอก : ดอกบานกลางเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.6 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกจะทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.5 มิลลิเมตร ความมีชีวิตลดลงเรณู 77.6 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลกลางเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลกลางเดือนกรกฎาคม ผลกลมเป็น กว้าง 3.1 เซนติเมตร ยาว 2.7 เซนติเมตร น้ำหนักผล 14.2 กรัม น้ำหนักเปลือก 3.0 กรัม เปลือกสีน้ำตาลปนแดง น้ำหนักเนื้อ 9.0 กรัม เนื้อขาวชุ่น แห้งกรอบ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 17.9° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 63.5

เมล็ด : น้ำหนักเมล็ด 1.9 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.4เซนติเมตร กลม สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 10 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์จัมโบ้ (ลุงหมื่น)

8.4.4 ชมพูน้ำ

ใบ : ใบประกอบกว้าง 26.2 เซนติเมตร ยาว 26.6 เซนติเมตร คูใบอยู่ 4.2 คู่ ใบอ่อนสีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 152B) ใบแก่สีเขียวปนเหลือง (Yellow-green group, 147A) ใบอยู่กว้าง 4.0 เซนติเมตร ยาว 12.4 เซนติเมตร ความยาวก้านใบอยู่ 0.7 เซนติเมตร ใบบูรพาค่อนข้างกว้างขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิ่ม เนื้อใบคล้ายหนัง

ช่อดอก : ออกระดูกกลางเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 18.9 เซนติเมตร ยาว 23.0 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางก้านช่อดอก 0.6 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 1,136 ดอก ดอกจะทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 276 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้:ดอกจะทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 4.1:1

ดอก : ดอกบานกลางเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.8 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกจะทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.2 มิลลิเมตร ความมีชีวิตลดลงเรณู 71.3 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลกลางเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลกลางเดือนสิงหาคม ผลกลม กว้าง 2.8 เซนติเมตร ยาว 2.6 เซนติเมตร น้ำหนักผล 12.0 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.0 กรัม เปลือกเรียบ สีน้ำตาล น้ำหนักเนื้อ 8.4 กรัม เนื้อสีขาวชุ่น แห้ง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 22.3° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 70.0

เมล็ด : น้ำหนักเมล็ด 1.6 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.3 เซนติเมตร กลม สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 11 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์ชุมพูน้ำ

8.4.5 ดอต้าเห็น

ใบ : ใบประกอบกว้าง 21.4 เซนติเมตร ยาว 22.9 เซนติเมตร ใบย่อย 3.6 คู่ ใบอ่อนสีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 152B) ใบแก่สีเขียว (Green group, 137A) ใบย่อยกว้าง 3.6 เซนติเมตร ยาว 10.6 เซนติเมตร ความยาวก้านใบย่อย 0.5 เซนติเมตร ใบรูปรีค่อนข้างกว้าง ขอบใบเรียบ ปลายใบมน ฐานใบรูปลิ่ม แผ่นใบเรียบ เนื้อบีคล้ายกระดาษ

ช่อดอก : ออกรดออกกลางเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 24.2 เซนติเมตร ยาว 28.1 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางก้านช่อดอก 0.5 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 701 ดอก ดอกจะเป็นเย็บทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 222 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้:ดอกจะเป็นเย็บทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 3.1:1

ดอก : ดอกบานกลางเดือนมีนาคม เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 6.2 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกจะเป็นเย็บทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.5 มิลลิเมตร ความมีชีวิตลดลงเร็ว 73.5 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลกลางเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลต้นเดือนกรกฎาคม ผลกลมแป้น กว้าง 3.1 เซนติเมตร ยาว 2.9 เซนติเมตร น้ำหนักผล 14.3 กรัม น้ำหนักเปลือก 3.4 กรัม เปลือกสีน้ำตาลปนแดง น้ำหนักเนื้อ 8.9 กรัม เนื้อขาวขุ่น ช้ำน้ำปานกลาง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 14.8%บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ 62.1 เปอร์เซ็นต์

เมล็ด : น้ำหนักเมล็ด 2.6 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.6 เซนติเมตร กลม สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 12 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์ดอนน้ำผึ้ง

8.4.6 ดอนน้ำผึ้ง

ใบ : ใบประกอบกว้าง 20.4 เซนติเมตร ยาว 17.4 เซนติเมตร ใบย่อย 3.8 คู่ ใบอ่อนสีเทาอมส้ม (Greyed-orange group, 175A) ใบแก่สีเขียว (Green group, 137A) ใบย่อยกว้าง 4.0 เซนติเมตร ยาว 10.3 เซนติเมตร ความยาวก้านใบย่อย 0.6 เซนติเมตร ใบรูปรี ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิ่ม แผ่นใบเป็นคลื่น เนื้อบีคล้ายกระดาษ

ช่อดอก : ออกรดออกกลางเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 22.0 เซนติเมตร ยาว 28.9 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางก้านช่อดอก 0.5 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 1,410 ดอก ดอกจะเป็นรูปหัวใจที่ดอกตัวเมีย 205 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้: ดอกจะเป็นรูปหัวใจที่ดอกตัวเมีย 5.3:1

ดอก : ดอกบาน ต้นเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.9 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ดอกจะเป็นรูปหัวใจที่ดอกตัวเมีย 6.1 มิลลิเมตร ความมีชีวิตของเรณู 71.6 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลกลางเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลต้นเดือนกรกฎาคม ผลกลม กว้าง 2.7 เซนติเมตร ยาว 2.8 เซนติเมตร น้ำหนักผล 12.6 กรัม น้ำหนักเปลือก 1.9 กรัม เปลือกสีน้ำตาลปนแดง น้ำหนักเนื้อ 8.2 กรัม เนื้อขาวขุ่น ฉ่ำน้ำปานกลาง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 16.7°บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ 65.1 เปอร์เซ็นต์

เมล็ด : น้ำหนักเมล็ด 2.5 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.7 เซนติเมตร กลม สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 13 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์ดอนน้ำผึ้ง

8.4.7 ดอยยอดขา

ใบ : ใบประกอบกว้าง 22.4 เซนติเมตร ยาว 23.8 เซนติเมตร ใบย่อย 3.3 คู่ ใบอ่อนสีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 144A) ใบแก่สีเขียว (Green group, 137A) ใบย่อยกว้าง 5.2 เซนติเมตร ยาว 16.9 เซนติเมตร ก้านใบย่อยยาว 0.9 เซนติเมตร ใบรูปปี ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม ฐานใบรูปปิ่มแผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายหนัง

ช่อดอก : ออกรดออกกลางเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 23.4 เซนติเมตร ยาว 32.3 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 1,308 ดอก ดอกจะเป็นรูปหัวใจที่ดอกตัวเมีย 293 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกจะเป็นรูปหัวใจที่ดอกตัวเมียเท่ากับ 4.5 : 1

ดอก : ดอกบาน ต้นเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 6.4 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ดอกจะเป็นรูปหัวใจที่ดอกตัวเมีย 7.6 มิลลิเมตร ความมีชีวิตของลักษณะของเรณู 77.9 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลกลางเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลกลางเดือนกรกฎาคม ผลกลมแป้น กว้าง 2.9 เซนติเมตร ยาว 2.7 เซนติเมตร น้ำหนักผล 12.8 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.8 กรัม เปลือกเรียบ สีน้ำตาลอ่อน เขียว น้ำหนักเนื้อ 8.2 กรัม เนื้อสีขาวขุ่น และน้ำปานกลาง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 19.9°บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 64.1

เมล็ด : น้ำหนัก 1.6 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.4 เซนติเมตร กลม สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 14 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์ดอยอุดชา

8.4.8 ดอยอุดชา

ใบ : ใบประกอบกว้าง 18.6 เซนติเมตร ยาว 20.7 เซนติเมตร ใบย่อย 3.3 คู่ ใบอ่อนสีเทาอมแดง (Greyed-red group, 181A) ใบแก่สีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 147A) ใบย่อยกว้าง 3.4 เซนติเมตร ยาว 10.7 เซนติเมตร ก้านใบย่อยยาว 0.5 เซนติเมตร ใบรูปปี ขอบใบเรียบ ปลายใบเรียวแหลม ฐานใบรูปลิ่ม แผ่นใบย่น เนื้อใบคล้ายกระดาษ

ช่อดอก : ออกดอกกลางเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 19.5 เซนติเมตร ยาว 28.6 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 623 ดอก ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 124 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมียเท่ากับ 5.1 : 1

ดอก : ดอกบานกลางเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 6.0 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 7.1 มิลลิเมตร ความมีชีวิตของลูกองเรณู 70.1 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลกลางเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลกลางเดือนกรกฎาคม ผลกลมเป็น กว้าง 3.1 เซนติเมตร ยาว 2.7 เซนติเมตร น้ำหนักผล 14.5 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.6 กรัม เปลือกเรียบ สีน้ำตาล อมเขียว น้ำหนักเนื้อ 9.7 กรัม เนื้อสีขาวใส นิ่ม และน้ำปานกลาง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 20.4°บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 66.7

เมล็ด : น้ำหนัก 1.9 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.5 เซนติเมตร กลมแบบด้านข้าง สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 15 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์ดอยอุดชา

8.4.9 ดอสุขุม

ใบ : ใบประกอบกว้าง 22.3 เซนติเมตร ยาว 26.5 เซนติเมตร ใบย่อย 3.8 คู่ ใบอ่อนสีเทาอมส้ม (Greyed-orange group, 168A) ใบแก่สีเขียว (Green group, 139A) ใบย่อยกว้าง 5.4 เซนติเมตร ยาว 18.6 เซนติเมตร ก้านใบย่อยยาว 0.8 เซนติเมตร ใบรูปปรี ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิม แผ่นใบเป็นคลื่น เนื้อใบคล้ายหนัง

ช่อดอก : ออกดอกออกกลางเดือนกุมภาพันธ์ ช่อดอกกว้าง 19.4 เซนติเมตร ยาว 26.8 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 1,065 朵 ดอก ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 100 朵 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 10.6 : 1

ดอก : ดอกบานต้นเดือนมีนาคม เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 6.3 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 7.5 มิลลิเมตร ความมีชีวิต lokale ของเรณู 75.4 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลปลายเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลปลายเดือนกรกฎาคม ผลกลมแป้น กว้าง 3.2 เซนติเมตร ยาว 3.0 เซนติเมตร น้ำหนักผล 15.6 กรัม น้ำหนักเปลือก 3.4 กรัม เปลือกสีน้ำตาลอ่อนเหลืองน้ำหนักเนื้อ 11.1 กรัม เนื้อสีขาวใส นิ่ม และน้ำปานกลาง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 20.7° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 71.1

เมล็ด : น้ำหนัก 1.5 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.1 เซนติเมตร กลม สีน้ำตาลอ่อน

ภาพที่ 16 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์ดอสุขุม

8.4.10 แตงกลม

ใบ : ใบประกอบกว้าง 25.8 เซนติเมตร ยาว 25.3 เซนติเมตร ใบย่อย 4.0 คู่ ใบอ่อนสีเทาอมส้ม (Greyed-orange group, 164A) ใบแก่สีเขียว (Green group, 137A) ใบย่อยกว้าง 3.0 เซนติเมตร ยาว 9.6 เซนติเมตร ก้านใบย่อยยาว 0.4 เซนติเมตร ใบรูปปรีกว้าง ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิม แผ่นใบเป็นเรียบ เนื้อใบคล้ายกระดาษ

ช่อดอก : ออกดอกต้นเดือนกุมภาพันธ์ ช่อดอกกว้าง 17.2 เซนติเมตร ยาว 24.2 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 650 朵 ดอก ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 207 朵 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 3.1 : 1

ดอก : ดอกบานปลายเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.9 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.4 มิลลิเมตร ความมีชีวิต lokaleong เรณู 72.4 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลปลายเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลปลายเดือนกรกฎาคม ผลกลม กว้าง 2.7 เซนติเมตร ยาว 2.5 เซนติเมตร น้ำหนักผล 10.8 กรัม น้ำหนักเปลือก 1.7 กรัม เปลือกเรียบ สีน้ำตาลอ่อนแดง น้ำหนักเนื้อ 7.5 กรัม เนื้อสีขาวใสอมเหลือง ค่อนข้างเหนียว และน้ำ บริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 21.5° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 69.2

เมล็ด : น้ำหนัก 1.6 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.9 เซนติเมตร กลมแบนด้านข้าง สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 17 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์แดงกลม

8.4.11 นครพนม

ใบ : ใบประกอบกว้าง 22.2 เซนติเมตร ยาว 23.6 เซนติเมตร ใบย่อย 3.8 คู่ ใบอ่อนสีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 145B) ใบแก่สีเขียว (Green group, 139A) ใบย่อยกว้าง 4.9 เซนติเมตร ยาว 12.1 เซนติเมตร ความยาวก้านใบย่อย 0.5 เซนติเมตร ใบรูปรีค่อนข้างแคบ ขอบใบเรียบ ปลายใบเรียวแหลม ฐานใบรูปลิม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายหนัง

ช่อดอก : ออกรดออกกลางเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 23.5 เซนติเมตร ยาว 31.3 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางก้านช่อดอก 0.5 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 604 ดอก ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 187 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้:ดอกกระเทยที่ทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 3.2:1

ดอก : ดอกบานกลางเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.7 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.2 มิลลิเมตร ความมีชีวิต lokaleong เรณู 70.6 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลปลายเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลปลายเดือนกรกฎาคม ผลกลมแบน กว้าง 2.9 เซนติเมตร ยาว 2.7 เซนติเมตร น้ำหนักผล 12.5 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.5 กรัม เปลือกสีน้ำตาลปนแดง

น้ำหนักเนื้อ 7.9 กรัม เนื้อสีขาวขุ่น และน้ำปานกลาง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 22.4° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 63.9

เมล็ด : น้ำหนักเมล็ด 1.7 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.4 เซนติเมตร กลม สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 18 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์นครพนม

8.4.12 นราภิรமย์

ใบ : ใบประกอบกว้าง 23.1 เซนติเมตร ยาว 27.6 เซนติเมตร ใบย่อย 3.5 คู่ ใบอ่อนสีเทาอมแดง (Greyed-red group, 181A) ใบแก่สีเขียว (Green group, 139A) ใบย่อยกว้าง 4.8 เซนติเมตร ยาว 15.0 เซนติเมตร ก้านใบย่อยยาว 0.7 เซนติเมตร ใบรี ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม ฐานใบลีม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายกระดาษ

ช่อดอก : ออกรอกรากางเดือนกุมภาพันธ์ ช่อดอกกว้าง 24.5 เซนติเมตร ยาว 35.8 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 812 朵 ดอก ดอกระ夷ทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 250 朵 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกระ夷ทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 3.3 : 1

ดอก : ดอกบานปลายเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.1 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ดอกะ夷ทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.7 มิลลิเมตร ความมีชีวิตของเรณู 72.4 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลปลายเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลกลางเดือนมิถุนายน ผลกลมแป้น กว้าง 2.8 เซนติเมตร ยาว 2.6 เซนติเมตร น้ำหนักผล 11.1 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.5 กรัม เปลือกชุ่ม สีน้ำตาลอ่อน เหลือง น้ำหนักเนื้อ 6.7 กรัม เนื้อสีขาวขุ่น นิ่ม และน้ำ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 22.2° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 60.3

เมล็ด : น้ำหนัก 1.9 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.6 เซนติเมตร กลม สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 19 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์ราภิรมย์

8.4.13 เบี้ยวเขียว

ใบ : ใบประกอบกว้าง 20.4 เซนติเมตร ยาว 26.9 เซนติเมตร ใบย่อย 5 คู่ ใบอ่อนสีเทาอมส้ม (Greyed-orange group, 164A) ใบแก่สีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 152C) ใบย่อยกว้าง 5.7 เซนติเมตร ยาว 17.9 เซนติเมตร ก้านใบย่อยยาว 0.8 เซนติเมตร ใบรูปไข่ ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิม แผ่นใบเรียบ เนื้อบนคล้ายหนัง

ช่อดอก : ออกรดออกต้นเดือนกุมภาพันธ์ ช่อดอกกว้าง 20.9 เซนติเมตร ยาว 24.7 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 1,616 ดอก ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 200 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้: ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 8.1:1

ดอก : ดอกบานปลายเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.5 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 7.4 มิลลิเมตร ความกว้างขวางของเรณู 72.7 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลปลายเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลปลายเดือนสิงหาคม ผลกลมแบน กว้าง 2.7 เซนติเมตร ยาว 2.5 เซนติเมตร น้ำหนักผล 10.4 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.5 กรัม เปลือกชุ่มชะ สีน้ำตาลอ่อนเหลือง น้ำหนักเนื้อ 6.5 กรัม เนื้อสีขาว นิ่ม และน้ำปานกลาง ปริมาณของไข้ที่ละลายน้ำได้ 20.1° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 62.1

เมล็ด : น้ำหนัก 1.5 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.4 เซนติเมตร กลมแบนด้านข้าง สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 20 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์เบี้ยวเขียว

8.4.14 ใบคำ

ใบ : ใบประกอบกว้าง 17.7 เซนติเมตร ยาว 22.4 เซนติเมตร ใบย่อย 4.5 คู่ ใบอ่อนสีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 152C) ใบแก่สีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 152C) ใบย่อย

กว้าง 3.8 เซนติเมตร ยาว 12.6 เซนติเมตร ก้านใบย่อยยาว 0.6 เซนติเมตร ในรูปหอกกลับ ขอบใบเป็นคลื่น ปลายใบแหลม ฐานในรูปลิ่ม แผ่นใบเป็นคลื่น เนื้อใบคล้ายกระดาษ

ช่อดอก : ออกดอกกลางเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 23.6 เซนติเมตร ยาว 31.8 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 1,032 ดอก ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 170 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.0 : 1

ดอก : ดอกบานกลางเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.7 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 7.2 มิลลิเมตร ความมีชีวิต lokaleong 72.6 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลต้นเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลต้นเดือนสิงหาคม ผลกลม กว้าง 2.9 เซนติเมตร ยาว 2.7 เซนติเมตร น้ำหนักผล 11.3 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.8 กรัม เปลือกขรุขระ สีน้ำตาลปนเขียว น้ำหนักเนื้อ 6.8 กรัม เนื้อสีขาวใส ฉ่ำน้ำ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 21.1° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 60.1

เมล็ด : น้ำหนัก 1.8 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.6 เซนติเมตร กลมแบนด้านข้าง สีดำเป็นมัน

ภาพที่ 21 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์ใบคำ

8.4.15 ใบหยก

ใบ : ใบประกอบกว้าง 22.2 เซนติเมตร ยาว 23.6 เซนติเมตร ใบย่อย 3.8 คู่ ใบอ่อนสีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 145B) ใบแก่สีเขียว (Green group, 139A) ใบย่อยกว้าง 4.9 เซนติเมตร ยาว 12.1 เซนติเมตร ความยาวก้านใบย่อย 0.5 เซนติเมตร ในรูปหอกค่อนข้างแคบ ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม ฐานในรูปลิ่ม แผ่นใบเป็นคลื่น เนื้อใบคล้ายกระดาษ

ช่อดอก : ออกดอกกลางเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 21.0 เซนติเมตร ยาว 30.1 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางก้านช่อดอก 0.5 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 1,005 ดอก ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 183 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้: ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 5.5:1

ดอก : ดอกบานต้นเดือนมีนาคม เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.8 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.3 มิลลิเมตร ความมีชีวิต lokaleong 69.4 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลกลางเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลกลางเดือนกรกฎาคม ผลกลมแป้น กว้าง 2.7 เซนติเมตร ยาว 2.5 เซนติเมตร น้ำหนักผล 9.2 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.1 กรัม เปลือกสีน้ำตาลอมเขียว

น้ำหนักเนื้อ 5.8 กรัม เนื้อสีขาวขุ่น นิ่ม และน้ำปานกลาง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 23.4° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 62.5

เมล็ด : น้ำหนักเมล็ด 1.4 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.3 เซนติเมตร กลม สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 22 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์ใบหยก

8.4.16 ปูมาตีนโคง

ใบ : ใบประกอบกว้าง 22.6 เซนติเมตร ยาว 24.2 เซนติเมตร ใบย่อย 3.7 คู่ ใบอ่อนสีแดงอมเทา (Greyed-red group, 181A) ใบแก่สีเขียว (Green group, 137C) ใบย่อยกว้าง 3.9 เซนติเมตร ยาว 13.3 เซนติเมตร ความยาวก้านใบย่อย 0.4 เซนติเมตร ใบหอกค่อนข้างแคบ ขอบใบเรียบ ปลายใบเรียวแหลม ฐานใบรูปลิ่ม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายกระดาษ

ช่อดอก : ออกรดออกปลายเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 17.4 เซนติเมตร ยาว 24.9 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางก้านช่อดอก 0.5 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 604 ดอก ดอกจะเหยียบทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 121 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้:ดอกจะเหยียบที่ทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 4.9:1

ดอก : ดอกบานกลางเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.1 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกจะเหยียบที่ดอกตัวเมีย 6.2 มิลลิเมตร ความมีชีวิตลงทะเบียน 72.7 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลปลายเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลต้นเดือนกรกฎาคม ผลกลมแป้น กว้าง 2.9 เซนติเมตร ยาว 2.6 เซนติเมตร น้ำหนักผล 11.5 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.2 กรัม เปลือกเรียบ สีน้ำตาลอมแดง น้ำหนักเนื้อ 7.5 กรัม เนื้อสีขาวขุ่น แห้ง กรอบ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 20.5° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 65.1

เมล็ด : น้ำหนักเมล็ด 1.8 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.5 เซนติเมตร กลม สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 23 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์ป่าตีนโค้ง

8.4.17 พวงทอง

ใบ : ใบประกอบกว้าง 22.4 เซนติเมตร ยาว 27.9 เซนติเมตร ใบย่อย 4.1 คู่ ก้าน ใบอ่อนสีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 152C) ใบแก่สีเขียว (Green group, 137A) ใบย่อยกว้าง 4.9 เซนติเมตร ยาว 16.3 เซนติเมตร ก้านใบย่อยยาว 0.7 เซนติเมตร ใบรูปหอกกลับ ขอบใบเรียบ ปลายใบเรียวแหลม ฐานใบรูปลิม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายกระดาษ

ช่อดอก : ออกดอกต้นเดือนกุมภาพันธ์ ช่อดอกกว้าง 15.2 เซนติเมตร ยาว 24.2 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 966 ดอก ดอกประเทศไทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 252 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกประเทศไทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 3.8 : 1

ดอก : ดอกบานต้นเดือนมีนาคม เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 6.9 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกประเทศไทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 7.2 มิลลิเมตร ความมีชีวิตของเรณู 70.7 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลปลายเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลต้นเดือนสิงหาคม ผลกลมแป้น กว้าง 2.9 เซนติเมตร ยาว 2.8 เซนติเมตร น้ำหนักผล 13.3 กรัม น้ำหนักเปลือก 3.4 กรัม เปลือกเรียบ สีน้ำตาลอ่อนเหลืองน้ำหนักเนื้อ 8.7 กรัม เนื้อสีขาวขุ่น แห้ง กรอบ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 20.7° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 64.9

เมล็ด : น้ำหนัก 1.3 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.3 เซนติเมตร กลมแบนด้านข้าง สีดำเป็นมัน

ภาพที่ 24 ใบอ่อน ใบแก่ ผล และเมล็ดลำไยพันธุ์พวงทอง

8.4.18 เพชรยะลา

ใบ : ใบประกอบกว้าง 16.9 เซนติเมตร ยาว 18.3 เซนติเมตร คูใบย่ออย 3.1 คู่ ใบอ่อนสีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 152B) ใบแก่สีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 147A) ใบย่ออยกว้าง 3.2 เซนติเมตร ยาว 9.4 เซนติเมตร ความยาวก้านใบย่ออย 0.4 เซนติเมตร ใบรีค่อนข้างกว้าง ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิ่ม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายแผ่นหนัง

ช่อดอก : ออกดอกรากเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 24.5 เซนติเมตร ยาว 23.0 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางก้านช่อดอก 0.6 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 834 ดอก ดอกจะเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 125 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้:ดอกจะเทยที่ทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.7:1

ดอก : ดอกบานต้นเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.7 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกจะเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.2 มิลลิเมตร ความมีชีวิต lokaleong เรณุ 71.6 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลกลางเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลต้นเดือนกรกฎาคม ผลกลมแป้น กว้าง 2.9 เซนติเมตร ยาว 2.7 เซนติเมตร น้ำหนักผล 12.9 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.8 กรัม เปลือกเรียบ สีน้ำตาล น้ำหนักเนื้อ 8.2 กรัม เนื้อสีขาวขุ่น และน้ำปานกลาง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 22.2° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 63.6

เมล็ด : น้ำหนักเมล็ด 1.9 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.4 เซนติเมตร กลม สีดำ

ภาพที่ 25 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์เพชรบุรี

8.4.19 เพชรสากร

ใบ : ใบประกอบกว้าง 21.6 เซนติเมตร ยาว 21.9 เซนติเมตร ใบย่ออย 3.4 คู่ ใบอ่อนสีเทาอมแดง (Greyed-red group, 181A) ใบแก่สีเขียว (Green group, 139A) ใบย่ออยกว้าง 5.4 เซนติเมตร ยาว 15.7 เซนติเมตร ก้านใบย่ออยยาว 0.8 เซนติเมตร ใบรีค่อนข้างกว้าง ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิ่ม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายกระดาษ

ช่อดอก : ออกดอกรากต้นเดือนกุมภาพันธ์ ช่อดอกกว้าง 26.4 เซนติเมตร ยาว 34.4 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 1,177 ดอก ดอกจะเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 243 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกจะเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 4.8 : 1

ดอก : ดอกบานต้นเดือนมีนาคม เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.6 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกจะเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.9 มิลลิเมตร ความมีชีวิต lokaleong เรณุ 75.2 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลปลายเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลกลางเดือนกรกฎาคม ผลกลม กว้าง 2.8 เซนติเมตร ยาว 2.6 เซนติเมตร น้ำหนักผล 10.9 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.6 กรัม เปลือกเรียบ สีน้ำตาลอ่อนแดง น้ำหนักเนื้อ 6.5 กรัม เนื้อสีขาวขุ่น นิ่ม และน้ำ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 21.3° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 59.7

เมล็ด : น้ำหนัก 1.8 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.7 เซนติเมตร กลมแบบด้านข้าง สีดำเป็นมัน

ภาพที่ 26 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์เพชรสารค

8.4.20 พลีปินส์

ใบ : ใบประกอบกว้าง 10.7 เซนติเมตร ยาว 15.2 เซนติเมตร ใบย่อย 4.3 คู่ ใบอ่อนสีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 144A) ใบแก่สีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 152A) ใบย่อยกว้าง 3.3 เซนติเมตร ยาว 7.3 เซนติเมตร ความยาวก้านใบย่อย 0.6 เซนติเมตร ใบรีค่อนข้างแคบ ขอบใบเป็นคลื่น ปลายใบมน ฐานใบรูปลิ่ม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายกระดาษ

ช่อดอก : ออกรดออกกลางเดือนมีนาคม ช่อดอกกว้าง 17.9 เซนติเมตร ยาว 20.6 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 537 ดอก ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 73 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 7.4 : 1

ดอก : ดอกบานต้นเดือนเมษายน เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 4.9 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.4 มิลลิเมตร ความมีชีวิต lokale ของเรณู 70.9 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลกลางเดือนพฤษภาคม เก็บเกี่ยวผลต้นเดือนกันยายน ผลกลม กว้าง 2.7 เซนติเมตร ยาว 2.9 เซนติเมตร น้ำหนักผล 13.0 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.8 กรัม เปลือกเรียบ สีน้ำตาล น้ำหนักเนื้อ 7.2 กรัม เนื้อสีขาวขุ่น นิ่ม และน้ำ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 20.3° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 55.3

เมล็ด : น้ำหนัก 3.0 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.6 เซนติเมตร กลม สีน้ำตาล

ภาพที่ 27 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์ฟิลิปปินส์

8.4.21 เมล็ดลีบ

ใบ : ใบประกอบกว้าง 20.5 เซนติเมตร ยาว 21.4 เซนติเมตร คูใบย่อย 4.0 คู่ ใบอ่อนสีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 152B) ใบแก่สีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 147A) ใบย่อยกว้าง 3.8 เซนติเมตร ยาว 9.9 เซนติเมตร ความยาวก้านใบย่อย 0.4 เซนติเมตร ใบรีค่อนข้างกว้าง ขอบใบเรียบ ปลายใบมน ฐานใบรูปปีม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายแผ่นหนัง

ช่อดอก : ออกรดออกกลางเดือนมกราคม ช่อตัวผู้ กว้าง 21.2 เซนติเมตร ยาว 36.8 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางก้านช่อตัวผู้ 0.6 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 1,700 朵 ก朵 ดอกจะเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 39 朵 ก朵 สัดส่วนดอกตัวผู้:ดอกจะเทยที่ทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 42.1:1

ดอก : ดอกบานต้นเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.2 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกจะเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 5.9 มิลลิเมตร ความมีชีวิตของเรณู 59.6 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลกลางเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลกลางเดือนกรกฎาคม ผลกลมแป้น กว้าง 2.2 เซนติเมตร ยาว 2.0 เซนติเมตร น้ำหนักผล 5.7 กรัม น้ำหนักเปลือก 1.1 กรัม เปลือกเรียบ สีน้ำตาล น้ำหนักเนื้อ 4.3 กรัม เนื้อสีขาวขุ่น แห้ง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 21.5° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 75.7

เมล็ด : น้ำหนักเมล็ด 0.3 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.6 เซนติเมตร กลม สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 28 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์เมล็ดลีบ

8.4.22 ลำไยเตา

ใบ : ใบประกอบกว้าง 9.2 เซนติเมตร ยาว 12.6 เซนติเมตร ใบย่อย 3.9 คู่ ใบอ่อนสีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 152A) ใบแก่สีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 146A) ใบย่อยกว้าง 3.2 เซนติเมตร ยาว 6.4 เซนติเมตร ความยาวก้านใบย่อย 0.4 เซนติเมตร ใบรูปไข่ ขอบใบเรียบ ปลายใบมน ฐานใบรูปลิ่ม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายกระดาษ

ช่อดอก : ออกดอกต้นเดือนกุมภาพันธ์ ช่อดอกกว้าง 14.3 เซนติเมตร ยาว 19.8 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 258 朵 ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 45 朵 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 5.7 : 1

ดอก : ดอกบานต้นเดือนมีนาคม เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 4.9 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 5.8 มิลลิเมตร ความมีชีวิต lokale ของเรณู 71.3 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลต้นเดือนเมษายน เก็บเกี่ยวผลปลายเดือนกรกฎาคม ผลกลม กว้าง 2.6 เซนติเมตร ยาว 2.8 เซนติเมตร น้ำหนักผล 10.4 กรัม น้ำหนักเปลือก 1.6 กรัม เปลือกเรียบ สีน้ำตาลอ่อนเขียว น้ำหนักเนื้อ 7.4 กรัม เนื้อสีขาวขุ่นอมเหลือง นิ่ม และน้ำ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 21.0° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 71.2

เมล็ด : น้ำหนัก 3.0 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.9 เซนติเมตร กลม สีน้ำตาล

ภาพที่ 29 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยเตา

8.4.23 ลิ้นจี่ (บ้าน Höeg 60)

ใบ : ใบประกอบกว้าง 17.6 เซนติเมตร ยาว 24.8 เซนติเมตร ใบย่อย 3.0 คู่ ใบอ่อนสีเทาอมแดง (Greyed-red group, 170B) ใบแก่สีเขียวปนเหลือง (Yellow-green group, 152C) ใบย่อยกว้าง 4.2 เซนติเมตร ยาว 12.5 เซนติเมตร ก้านใบย่อยยาว 0.6 เซนติเมตร ใบรี ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิ่ม เนื้อใบคล้ายแผ่นหนัง

ช่อดอก : ออกรดออกกลางเดือนกุมภาพันธ์ ช่อต่อกราวง 23.9 เซนติเมตร ยาว 26.5 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 366 ดอก ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 80 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 4.6 : 1

ดอก : ดอกบานต้นเดือนมีนาคม เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 6.4 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 8.9 มิลลิเมตร ความมีชีวิต lokale ของเรณู 73.0 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลปลายเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลปลายเดือนกรกฎาคม ผลกลมแป้น กว้าง 3.1 เซนติเมตร ยาว 3.0 เซนติเมตร น้ำหนักผล 14.7 กรัม น้ำหนักเปลือก 3.5 กรัม เปลือกสีน้ำตาลอ่อนเหลืองชุรุระ น้ำหนักเนื้อ 8.7 กรัม เนื้อขาวขุ่น แห้ง กรอบ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 21.9° บริกซ์ เนื้อรับประทานได้ร้อยละ 59.3

เมล็ด : น้ำหนัก 2.4 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.7 เซนติเมตร กลมแป้นด้านข้าง สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 30 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดของลำไยพันธุ์ลิ้นจี่ (บ้านโถง 60)

8.4.24 เวียดนาม

ใบ : ใบประกอบกว้าง 20.5 เซนติเมตร ยาว 25.9 เซนติเมตร ใบย่อย 4.1 คู่ ใบอ่อนสีเทาอมแดง (Greyed-red group, 180B) ใบแก่สีเขียว (Green group, 139A) ใบย่อยกว้าง 4.5 เซนติเมตร ยาว 14.1 เซนติเมตร ก้านใบย่อยยาว 0.7 เซนติเมตร ใบเรียบค่อนข้างแคบ ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิ่ม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายหนัง

ช่อดอก : ออกรดออกปลายเดือนมกราคม ช่อต่อกราวง 16.7 เซนติเมตร ยาว 28.1 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 1,975 ดอก ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 279 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 7.1:1

ดอก : ดอกบานกลางเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.7 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 7.1 มิลลิเมตร ความมีชีวิต lokale ของเรณู 72.5 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลปลายเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลต้นเดือนมิถุนายน ผลรูปร่างกลมแป้น ปลายผลป้านกลม กว้าง 3.1 เซนติเมตร ยาว 2.9 เซนติเมตร น้ำหนักผล 14.8 กรัม น้ำหนักเปลือก 3.1 กรัม เปลือกเรียบสีน้ำตาลอ่อนเหลือง น้ำหนักเนื้อ 8.4 กรัม เนื้อขาวขุ่นอมเหลือง และน้ำ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 19.2° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 56.6

เมล็ด : น้ำหนัก 3.1 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.9 เซนติเมตร กลมแบบด้านข้าง สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 31 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์เวียดนาม

8.4.25 สายน้ำผึ้ง

ใบ : ใบประกอบกว้าง 19.9 เซนติเมตร ยาว 22.3 เซนติเมตร ใบย่อย 4.5 คู่ ใบอ่อนสีเทาอมแดง (Greyed-red group, 181A) ใบแก่สีเขียวปนเหลือง (Yellow-green group, 152B) ใบย่อยกว้าง 6.2 เซนติเมตร ยาว 16.0 เซนติเมตร ก้านใบย่อยยาว 0.7 เซนติเมตร ใบรีค่อนข้างกว้าง ขอบใบเรียบปลายใบมน ฐานใบรูปลิม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายหนัง

ช่อดอก : ออกดอกปลายเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 23.6 เซนติเมตร ยาว 31.7 เซนติเมตร ดอกตัว 816 ดอก ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 180 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 4.5 : 1

ดอก : ดอกบานปลายเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.9 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 7.2 มิลลิเมตร ความเร็ววิบัตะของเรณู 74.2 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลลงเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลปลายเดือนกรกฎาคม ผลกลม กว้าง 2.7 เซนติเมตร ยาว 2.6 เซนติเมตร น้ำหนักผล 10.4 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.5 กรัม เปลือกสีน้ำตาลอมเหลือง น้ำหนักเนื้อ 5.5 กรัม เนื้อสีเหลืองน้ำผึ้ง ฉ่ำน้ำปานกลาง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 20.8%บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 52.9

เมล็ด : น้ำหนัก 2.4 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.8 เซนติเมตร กลม สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 32 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์สายนำดึง

8.4.26 สีชมพู

ใบ : ใบประกอบกว้าง 20.5 เซนติเมตร ยาว 23.4 เซนติเมตร ใบย่อย 3.7 คู่ ใบอ่อนสีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 152A) ใบแก่สีเขียว (Green group, 137A) ใบย่อยกว้าง 5.5 เซนติเมตร ยาว 17.5 เซนติเมตร ก้านใบย่อยยาว 0.9 เซนติเมตร ใบรูปไข่ค่อนข้างกว้าง ขอบใบเรียบ ปลายใบเรียวแหลม ฐานใบรูปลิ่ม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายกระดาษ

ชุดดอก : ออกดอกปลายเดือนมกราคม ชุดดอกกว้าง 24.0 เซนติเมตร ยาว 28.0 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 1,188 ดอก ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 406 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 2.9 : 1

ดอก : ดอกบานปลายเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 6.6 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 7.7 มิลลิเมตร ความมีชีวิตของเรณุ 80.4 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลปลายเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลกลางเดือนสิงหาคม ผลกลม กว้าง 2.7 เซนติเมตร ยาว 2.5 เซนติเมตร น้ำหนักผล 9.9 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.2 กรัม เปลือกเรียบ สีน้ำตาลอ่อนเขียว น้ำหนักเนื้อ 6.7 กรัม เนื้อสีขาวใสอมชมพู แน่น และน้ำปานกลาง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 22.2% บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 63.8

เมล็ด : น้ำหนัก 1.5 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.4 เซนติเมตร กลมแบนด้านข้าง สีน้ำตาลดำเน็นมัน

ภาพที่ 33 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์สีชมพู

8.4.27 แห้ว

ใบ : ใบประกอบกว้าง 21.9 เซนติเมตร ยาว 26.6 เซนติเมตร ใบย่อย 4.3 คู่ ใบอ่อนสีเทาอมแดง (Greyed-red group, 180A) ใบแก่สีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 152B) ใบย่อยกว้าง 5.1 เซนติเมตร ยาว 16.2 เซนติเมตร ก้านใบย่อยยาว 0.7 เซนติเมตร ใบรูปไข่ ขอบใบเรียบ ปลายใบมน ฐานใบรูปลิ่ม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายแผ่นหนัง

ช่อดอก : ออกรดออกต้นเดือนกุมภาพันธ์ ช่อดอกกว้าง 24.9 เซนติเมตร ยาว 26.7 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 1,807 ดอก ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 243 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้ : ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 7.4 : 1

ดอก : ดอกบานต้นเดือนมีนาคม เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.4 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 7.4 มิลลิเมตร ความมีชีวิต lokale ของเรณู 77.8 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลปลายเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวกองกลางเดือนสิงหาคม ผลกลม กว้าง 2.9 เซนติเมตร ยาว 2.7 เซนติเมตร น้ำหนักผล 12.4 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.6 กรัม เปลือกชุรุยะ สีน้ำตาลอ่อนเหลือง น้ำหนักเนื้อ 8.1 กรัม เนื้อสีขาวขุ่น แห้ง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 20.3° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 65.3

เมล็ด : น้ำหนัก 1.7 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.5 เซนติเมตร กลมแบบด้านข้าง สีดำเป็นมัน

ภาพที่ 34 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์แห้ว

8.4.28 แห้วแคระ

ใบ : ใบประกอบกว้าง 18.2 เซนติเมตร ยาว 18.0 เซนติเมตร ใบย่อย 4.3 คู่ ใบอ่อนสีส้มอมเทา (Greyed-orange group, 164A) ใบแกสีเขียว (Green group, 137A) ใบย่อยกว้าง 2.9 เซนติเมตร ยาว 9.3 เซนติเมตร ความยาวก้านใบย่อย 0.7 เซนติเมตร ใบรูปหอก ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม ฐานใบรูปปีม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายกระดาษ

ช่อดอก : ออกรดออกกลางเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 22.0 เซนติเมตร ยาว 31.5 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางก้านช่อดอก 0.6 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 614 ดอก ดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 117 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้: ดอกกระเทยที่ทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.3:1

ดอก : ดอกบานกลางเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.7 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกกระเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.1 มิลลิเมตร ความมีชีวิต lokale ของเรณู 68.3 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลกลางเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลกลางเดือนกรกฎาคม ผลกลมแป้น กว้าง 2.7 เซนติเมตร ยาว 2.5 เซนติเมตร น้ำหนักผล 10.7 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.3 กรัม เปลือกชุรุยะ สีน้ำตาลอ่อนเขียว น้ำหนักเนื้อ 6.9 กรัม เนื้อสีขาวขุ่น แห้ง กรอบ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 20.5° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 65.1

เมล็ด : น้ำหนักเมล็ด 1.4 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 2.1 เซนติเมตร กลมแบบด้านข้าง สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 35 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์แห้วแคระ

8.4.29 อีสร้อย

ใบ : ใบประกอบกว้าง 19.8 เซนติเมตร ยาว 24.4 เซนติเมตร ใบย่อย 4.1 คู่ ใบอ่อนสีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 153A) ใบแก่สีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 147A) ใบย่อยกว้าง 3.9 เซนติเมตร ยาว 11.1 เซนติเมตร ความยาวก้านใบย่อย 0.6 เซนติเมตร ใบรูปรีค่อนข้างกว้าง ขอบใบเรียบปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายกระดาษ

ช่อดอก : ออกรดออกปลายเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 17.7 เซนติเมตร ยาว 24.6 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 805 ดอก ดอกเพศเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 120 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้:ดอกเพศเทยที่ทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.7:1

ดอก : ดอกนานกล่างเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 7.0 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกเพศเทยทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 8.1 มิลลิเมตร ความมีชีวิต lokaleong เรณู 71.9 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลกล่างเดือนเมษายน เก็บเกี่ยวผลกล่างเดือนสิงหาคม ผลกลม กว้าง 2.6 เซนติเมตร ยาว 2.8 เซนติเมตร น้ำหนักผล 13.3 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.0 กรัม เปลือกขรุขระ สีน้ำตาลปนเขียว น้ำหนักเนื้อ 9.8 กรัม เนื้อสีขาวใส นิ่ม และน้ำ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 15.6°บริกซ์ เนื้อรับประทานได้ร้อยละ 73.6

เมล็ด : น้ำหนักเมล็ด 1.5 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.6 เซนติเมตร กลมแบนด้านข้าง สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 36 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์อีสิร้อย

8.4.30 อีเหลียง

ใบ : ใบประกอบกว้าง 23.8 เซนติเมตร ยาว 23.7 เซนติเมตร คู่ใบอยู่ 3.6 คู่ ใบอ่อนสีเขียวอมเหลือง (Yellow-green group, 144A) ใบแก่สีเขียว (Green group, 137A) ใบอยู่กว้าง 4.5 เซนติเมตร ยาว 12.4 เซนติเมตร ความยาวก้านใบอยู่ 0.6 เซนติเมตร ใบเรียบเป็นข้างกว้าง ขอบใบเรียบปลายใบมนฐานใบรูปลิ่ม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายหนัง

ช่อดอก : ออกดอกกลางเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 18.9 เซนติเมตร ยาว 23.0 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางก้านช่อดอก 0.6 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 737 ดอก ดอกจะขยายทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 127 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้:ดอกจะขยายทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 5.8:1

ดอก : ดอกบานต้นเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 6.1 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกจะขยายทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.7 มิลลิเมตร ความมีชีวิตของเรณู 65.6 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลปลายเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลกลางเดือนกรกฎาคม ผลกลม กว้าง 2.7 เซนติเมตร ยาว 2.6 เซนติเมตร น้ำหนักผล 11.9 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.7 กรัม เปลือกเรียบ สีน้ำตาลอ่อนแดง น้ำหนักเนื้อ 7.3 กรัม เนื้อสีขาวซุ่น ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 21.9°บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 61.7

เมล็ด : น้ำหนักเมล็ด 1.9 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.4 เซนติเมตร กลม สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 37 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดพันธุ์อีเหลียง

8.4.31 อีໄວ

ใบ : ใบประกอบกว้าง 20.8 เซนติเมตร ยาว 23.7 เซนติเมตร ใบอยู่ 3.8 คู่ ใบอ่อนสีเขียวปนเหลือง (Yellow-green group, 146A) ใบแก่สีเขียว (Green group, 137A) ใบอยู่กว้าง 3.9 เซนติเมตร ยาว 11.9 เซนติเมตร ความยาวก้านใบอยู่ 0.6 เซนติเมตร ใบเรียบเป็นข้างแคบ ขอบใบเรียบปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิ่ม แผ่นใบเรียบ เนื้อใบคล้ายกระดาษ

ช่อดอก : ออกรดออกกลางเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 20.5 เซนติเมตร ยาว 22.9 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางก้านช่อดอก 0.6 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 1,148 ดอก ดอกจะเป็นรูปหัวใจที่ดอกตัวเมีย 593 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้:ดอกจะเป็นรูปหัวใจที่ดอกตัวเมีย 1.9:1

ดอก : ดอกบานต้นเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.1 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกจะเป็นรูปหัวใจที่ดอกตัวเมีย 5.8 มิลลิเมตร ความมีชีวิตของเรณุ 78.6 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลกลางเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลต้นเดือนกรกฎาคม ผลกลมแบน กว้าง 2.5 เซนติเมตร ยาว 2.4 เซนติเมตร น้ำหนักผล 12.9 กรัม น้ำหนักเปลือก 2.2 กรัม เปลือกสีน้ำตาล น้ำหนักเนื้อ 8.3 กรัม เนื้อขาวขุ่น ฉ่ำน้ำปานกลาง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 22.4%บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ 64.3 เปอร์เซ็นต์

เมล็ด : น้ำหนักเมล็ด 2.4 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.2 เซนติเมตร กลมแบนด้านข้าง สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 38 ใบอ่อน ใบแก่ ผล และเมล็ดลำไยพันธุ์อิว

8.4.32 ยกเกี้ยน

ใบ : ใบประกอบกว้าง 22.1 เซนติเมตร ยาว 26.0 เซนติเมตร คู่ใบย่อย 5.3 คู่ ก้านใบย่อย ด้านบนสีเขียวปนเทา ก้านใบย่อยด้านล่างสีเขียวปนเทา ใบอ่อนสีแดงปนเทา (Greyed-red group, 181A) ใบแก่สีเขียว (Green group, 137A) ใบย่อยกว้าง 3.8 เซนติเมตร ยาว 12.9 เซนติเมตร ความยาวก้านใบย่อย 0.4 เซนติเมตร ใบเรียบ ปลายใบเรียวแหลม ฐานใบรูปลิ่ม เนื้อใบคล้ายแผ่นหนัง

ช่อดอก : ออกรดออกกลางเดือนมกราคม ช่อดอกกว้าง 18.9 เซนติเมตร ยาว 23.0 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางก้านช่อดอก 0.6 เซนติเมตร ดอกตัวผู้ 1,636 ดอก ดอกจะเป็นรูปหัวใจที่ดอกตัวเมีย 100 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้:ดอกจะเป็นรูปหัวใจที่ดอกตัวเมีย 16.2:1

ดอก : ดอกบานต้นเดือนกุมภาพันธ์ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกตัวผู้ 5.4 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางดอกจะทำหน้าที่ดอกตัวเมีย 6.8 มิลลิเมตร ความมีชีวิตของเรณู 79.6 เปอร์เซ็นต์

ผล : ติดผลกลางเดือนมีนาคม เก็บเกี่ยวผลต้นเดือนกรกฎาคม ผลกลมแป้น กว้าง 2.9 เซนติเมตร ยาว 2.7 เซนติเมตร น้ำหนักผล 11.9 กรัม น้ำหนักเปลือก 1.9 กรัม เปลือกสีน้ำตาลปนแดง น้ำหนักเนื้อ 7.4 กรัม เนื้อสีขาวขุ่น ฉ่ำน้ำ ปริมาณของเชิงที่ละลายน้ำได้ 13.5° บริกซ์ เนื้อที่รับประทานได้ร้อยละ 62.1

เมล็ด : น้ำหนักเมล็ด 2.6 กรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.9 เซนติเมตร กลมแบบด้านข้าง สีน้ำตาลดำ

ภาพที่ 39 ใบอ่อน ใบแก่ ผลและเมล็ดลำไยพันธุ์สกเกี้ยน

8.5 ลักษณะประจำพันธุ์ (ไม่ครบถ้วน)

การรวบรวมพันธุ์ลำไยจากแหล่งต่างๆ มีมาอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีพันธุ์ใหม่และออกดอกติดผลไม่พร้อมกัน บางพันธุ์ยังไม่ออกดอกและติดผล ทำให้ข้อมูลฐานพันธุกรรมลำไยบางพันธุ์ยังไม่ครบถ้วนทุกลักษณะ ดังนี้

8.5.1 ใบประกอบและใบย่อย

ขนาดใบประกอบและใบย่อยของลำไยแต่ละพันธุ์แตกต่างกัน เช่น พันธุ์แดงแกงมีใบประกอบกว้าง 20.6 เซนติเมตรและยาว 15.8 เซนติเมตร ใบย่อยกว้าง 2.9 เซนติเมตรและยาว 10.3 เซนติเมตร ความยาวของก้านใบประกอบ 10.9 เซนติเมตรและของก้านใบย่อย 0.6 เซนติเมตร พันธุ์หวานชามมีใบประกอบกว้าง 21.8 เซนติเมตรและยาว 22.2 เซนติเมตร ใบย่อยกว้าง 4.1 เซนติเมตรและยาว 11.0 เซนติเมตร ความยาวของก้านใบประกอบ 12.5 เซนติเมตรและของก้านใบย่อย 0.5 เซนติเมตร พันธุ์ดอกก้านแข็งมีใบประกอบกว้าง 20.0 เซนติเมตรและยาว 21.9 เซนติเมตร ใบย่อยกว้าง 3.4 เซนติเมตรและยาว 10.9 เซนติเมตร ความยาวของก้านใบประกอบ 11.1 เซนติเมตรและของก้านใบย่อย 0.5 เซนติเมตร รายละเอียดใบประกอบและใบย่อยพันธุ์อื่น แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ขนาดใบประกอบ ใบย่อย และความยาวก้านใบของลำไย

สายพันธุ์/พันธุ์	ใบประกอบ (ซม.)		ใบย่อย (ซม.)		ความยาวก้านใบ (ซม.)	
	กว้าง	ยาว	กว้าง	ยาว	ใบประกอบ	ใบย่อย
แสงแกง	20.6	15.8	2.9	10.3	10.9	0.6
ดอตองชัย	24.1	27.0	4.3	12.1	14.9	0.6
หนานชา	21.8	22.2	4.1	11.0	12.5	0.5
ดออัณฑะสุนข	27.9	22.5	3.9	13.4	11.8	0.5
สร้อยทอง	21.5	22.9	4.6	11.3	12.6	0.5
พื้นเมืองน่าน	18.9	18.6	3.6	11.1	10.9	0.5
ดอยไบย่น	26.1	28.6	4.7	14.6	14.8	0.7
ดอคลุ่มน้ำปิง	13.6	26.3	4.2	14.2	13.2	0.8
เบี้ยวเขียว	22.2	29	4.4	13.3	16.6	0.5
ใบแดง	13.7	30.6	4.3	14.2	16.9	0.6
ดอก้านแดง	19.2	25.5	3.9	12.8	12.0	0.5
ดอหลวง	23.3	26.0	3.5	12.1	14.6	0.6
ดอหนองช้างคีน	23.3	21.6	3.1	11.4	13.6	0.5
ดอทอง	24.7	25.9	4.0	12.3	15.0	0.7
ดอยอดขาวน่าน	22.2	23.5	3.7	12.3	12.0	0.5
ชุมพูเพาะเมล็ด	24.2	28.6	3.6	13.2	16.2	0.6
เบี้ยวเขียว(ลำพูน)	24.0	24.1	4.1	12.6	13.6	0.6
ดอน้ำผึ้งน่าน	20.7	22.6	3.4	11.3	9.8	0.4
ดอแก้วยี่	23.2	25.7	3.5	14.9	10.7	0.5
ดอก้านแข็ง	20.0	21.9	3.4	10.9	11.1	0.5

สีใบอ่อน สีใบแก่ และจำนวนคูใบย่อยแตกต่างกันตามพันธุ์ เช่น มาตาคุชชิ่งมีใบอ่อนเขียวอมเหลือง (Yellow-green 144A) ในแก่สีเขียวอมเหลือง (Yellow-green 152C) และจำนวนคูใบ 3.6 คู พันธุ์ สร้อยทองมีใบอ่อนเขียวอมเหลือง (Yellow-green 152C) ในแก่สีเขียวอมเหลือง (Yellow-green 147C) และจำนวนคูใบ 3.3 คู พันธุ์ดอก้านแข็งมีใบอ่อนเขียวอมเหลือง (Yellow-green 152D) ในแก่สีเขียวอมเหลือง (Yellow-green 147A) และจำนวนคูใบ 3.4 คู รายละเอียดพันธุ์อื่นแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สีใบอ่อน สีใบแก่ และจำนวนคูใบลำไย

สายพันธุ์/พันธุ์	สีใบอ่อน	สีใบแก่	จำนวนคูใบ
มาตาคุชชิ่ง	Yellow-green 144A	Yellow-green 152C	3.6
จัมโบ้	Greyed-red 181A	Green 137A	4.0

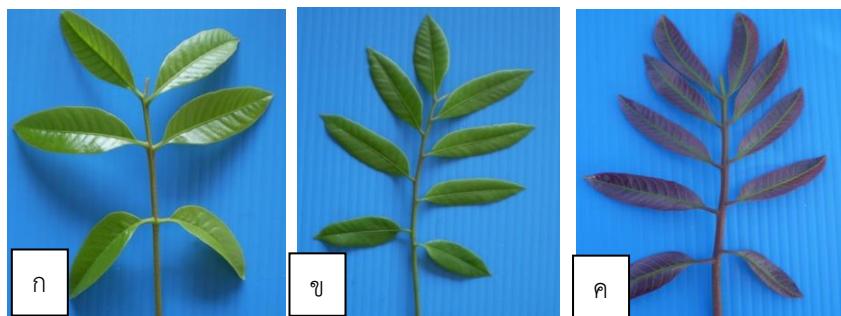
แสงแกง	Yellow-green 152A	Yellow-green 146A	4.2
ดอตตอนชัย	Yellow-green 152B	Yellow-green 147A	4.0
หนานชาว	Red 44B	Yellow-green 147A	3.4
ดออันทะสุนข	Yellow-green 152B	Yellow-green 147A	4.0
สร้อยทอง	Yellow-green 152C	Yellow-green 147A	3.3
พื้นเมือง่น่าน	Yellow-green 152A	Green 137A	3.0
ดอทอง	Yellow-green 144A	Green 137A	4.1
แดงกลม (ลำพูน)	Yellow-green 144A	Green 137A	3.9
ดอยอดขาว่นาน	Yellow-green 153B	Yellow-green 147A	3.4
ชมพูเพาะเม็ด	Orange-red 134B	Yellow-green 147A	4.5
เบี้ยวยี่ยวลำพูน	Yellow-green 152C	Yellow-green 147A	3.8
ดอน้ำผึ้ง่น่าน	Yellow green 152A	Green 137A	4.1
ดอแก้วยี่	Yellow green 152C	Green 137A	3.7
ใบแดง	Yellow-green 152C	Green Group 137A	3.8
ดอก้านแดง	Yellow green 152A	Green Group 137A	2.9
ดอหลวง	Yellow green 152D	Green Group 137A	3.5
ดอบินย่น	Yellow-green 153C	Green Group 137A	3.0
ดอคุ่มนำปิง	Yellow green 152A	Green Group 137A	2.9
ดอก้านแข็ง	Yellow-green 152D	Yellow-green 147A	3.4

รูปร่างใบย่อยลำไยอาจใช้สำหรับจำแนกพันธุ์หรือกลุ่มพันธุ์ในเบื้องต้นได้ ใบย่อยส่วนใหญ่มีรูปร่างรี ยกเว้นมาตาคุชิ่งมีรูปร่างหอกกลับ ขอบใบย่อยมักเรียบ ยกเว้นอีเหลืองที่ขอบใบเป็นคลื่น ฐานใบเป็นรูปลิ่ม แต่ปลายใบอาจมีรูปร่างมน แหลม และเรียวแหลม เนื้อใบย่อยมีทั้งที่คล้ายกระดาษ และคล้ายแผ่นหนัง เช่น พันธุ์มาตาคุชิ่งมีใบรูปหอกกลับ ขอบใบเรียบ ฐานใบรูปลิ่ม ปลายใบแหลม และเนื้อใบคล้ายกระดาษ พันธุ์ดอทองมีใบรูปหอกกลับ ขอบใบเรียบ ฐานใบรูปลิ่ม ปลายใบมน และเนื้อใบคล้ายกระดาษ พันธุ์ดอก้านแข็งมีใบรูปหอกกลับ ขอบใบเรียบ ฐานใบรูปลิ่ม ปลายใบมน และเนื้อใบคล้ายหนัง รายละเอียดของใบย่อยพันธุ์อื่น แสดงในตารางที่ 5

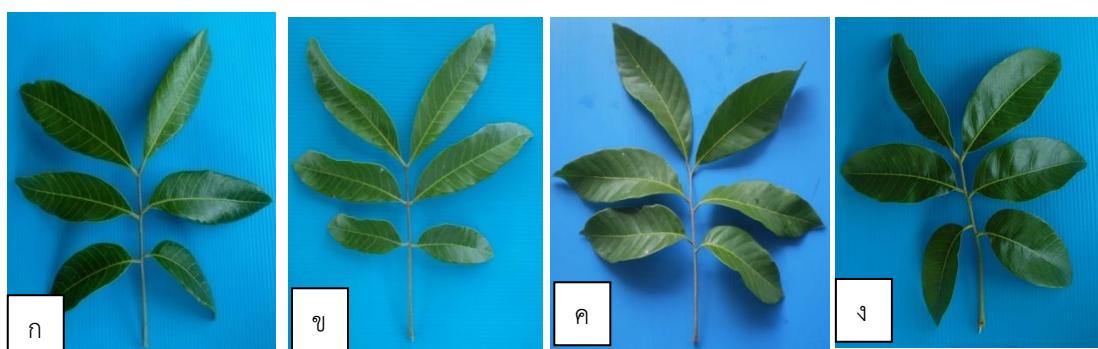
ตารางที่ 5 รูปร่างใบ ขอบใบ ฐานใบ ปลายใบ และลักษณะเนื้อใบของลำไย

สายพันธุ์/พันธุ์	รูปร่างใบ	ขอบใบ	ฐานใบ	ปลายใบ	เนื้อใบ
มาตาคุชิ่ง	หอกกลับ	เรียบ	ลิ่ม	แหลม	คล้ายกระดาษ
จัมป์บี้	รี	เรียบ	ลิ่ม	เรียวแหลม	คล้ายกระดาษ
แสงแกง	รี	เรียบ	ลิ่ม	เรียวแหลม	คล้ายแผ่นหนัง
อีเหลือง	รี	เป็นคลื่น	ลิ่ม	มน	คล้ายแผ่นหนัง
ดอตตอนชัย	รี	เป็นคลื่น	ลิ่ม	เรียวแหลม	คล้ายแผ่นหนัง
หนานชาว	รี	คลื่น	ลิ่ม	แหลม	คล้ายแผ่นหนัง

ดออันทะสุนข	รี	เรียบ	ลิ่ม	แหลม	คล้ายกระดาษ
สร้อยทอง	รีค่อนข้างกว้าง	เรียบ	ลิ่ม	มน	คล้ายแผ่นหนัง
พื้นเมืองน่าน	รี	คลื่น	ลิ่ม	แหลม	คล้ายกระดาษ
ดอทอง	รี	คลื่น	ลิ่ม	มน	คล้ายกระดาษ
ಡงกลม (ลำปูน)	รี	เรียบ	ลิ่ม	มน	คล้ายแผ่นหนัง
ดอยอดขางน่าน	รี	เรียบ	ลิ่ม	แหลม	คล้ายแผ่นหนัง
ใบเดง	รีค่อนข้างแคบ	เรียบ	ลิ่ม	เรียวแหลม	คล้ายแผ่นหนัง
ดอก้านಡeng	รีค่อนข้างแคบ	คลื่น	ลิ่ม	เรียวแหลมและ	คล้ายแผ่นหนัง
ดอหลวง	รี	คลื่น	ลิ่ม	มน	คล้ายกระดาษ
ดอบีย่น	รีค่อนข้างแคบ	คลื่น	ลิ่ม	แหลม	คล้ายแผ่นหนัง
ชมพูเพะเมล็ด	รี	คลื่น	ลิ่ม	แหลม	คล้ายกระดาษ
เบี้ยวเขียวลำปูน	รี	เรียบ	ลิ่ม	แหลม	คล้ายแผ่นหนัง
ดอก้านแข็ง	รี	เรียบ	ลิ่ม	มน	คล้ายแผ่นหนัง

ภาพที่ 40 ใบอ่อนลำไยพันธุ์สร้อยทอง (ก) ดอหนองซ้างคืน (ข) และชมพูอุตรดิตถ์ (ค)

ภาพที่ 41 ใบแก่ลำไยพันธุ์ดอยอดขางน่าน (ก) พื้นเมืองน่าน (ข) ดอหนองซ้างคืน (ค) และสร้อยทอง (ง)

ขนาดช่อดอก จำนวนดอกตัวผู้และดอกตัวเมียแตกต่างกันตามพันธุ์/สายพันธุ์ ช่อดอกพันธุ์จัมโบ้ กว้าง 24.6 เซนติเมตรและยาว 34.5 เซนติเมตร มีดอกตัวผู้ 505 ดอกและดอกตัวเมีย 260 ดอก สัดส่วน ดอกตัวผู้:ดอกตัวเมีย 1.9:1 ช่อดอกพันธุ์นานชาว กว้าง 21.7 เซนติเมตรและยาว 28.4 เซนติเมตร มี ดอกตัวผู้ 832 ดอกและดอกตัวเมีย 131 ดอก สัดส่วนดอกตัวผู้:ดอกตัวเมีย 6.3:1 ช่อดอกพันธุ์ดออันทะ

สูงกว่า 19.5 เซนติเมตรและยาว 27.2 เซนติเมตร มีดอกตัวผู้ 207 朵 และดอกตัวเมีย 30 朵 ดอกสัดส่วนดอกตัวผู้: ดอกตัวเมีย 7.0:1 รายละเอียดช่อดอกและเพศดอกพันธุ์อื่นแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ขนาดช่อดอก จำนวนดอก และเพศดอกของลำไย

พันธุ์/สายพันธุ์	ขนาดช่อดอก (ซม.)			จำนวนดอก/เพศดอก	
	กว้าง	ยาว	ดอกตัวเมีย	ดอกตัวผู้	สัดส่วนดอกตัวเมีย:ดอกตัวผู้
จัมโบ้	24.6	34.5	505	260	1.9:1
หนานชา	21.7	28.4	832	131	6.3:1
จัมโบ้ (ลุงหมื่น)	15.9	23.6	393	41	9.6:1
ดออัณฑะสุนข	19.5	27.2	207	30	7.0:1
เพชรยะลา	21.5	26.9	627	47	13.4:1

ภาพที่ 42 ลักษณะผลลำไยพันธุ์ชุมพน้ำ (ก) และดอหนองซ่างคืน (ข)

พันธุ์ลำไยที่ร่วบรวมไว้ทั้งสองแห่งมีลักษณะพฤกษาศาสตร์ และลักษณะการเกษตรที่แตกต่างกัน การจำแนกพันธุ์โดยใช้ลักษณะพฤกษาศาสตร์ยังไม่สมบูรณ์หรือถูกต้องแม่นยำ เพราะลักษณะบางประการ มักผันแปรในแต่ละพันธุ์และแหล่งปลูก การจำแนกพันธุ์โดยใช้ลักษณะทางพฤกษาศาสตร์มีข้อดีคือ ทำได้ ง่าย สะดวกรวดเร็ว ต้นทุนต่ำ และไม่ต้องใช้เทคโนโลยีสูงหรือเครื่องมือราคาแพง แต่ก็มีข้อเสียบางประการ ในความแม่นยำที่อาจน้อย เก็บข้อมูลไม่ได้ในบางปีที่ไม่ออกดอกติดผล และบางลักษณะมักผันแปรจาก ความหลากหลายทางพันธุกรรมและพื้นที่ปลูก บางพันธุ์มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันแต่เกษตรกรเรียกชื่อพันธุ์ แตกต่างกันเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของหรือจำหน่ายต้นพันธุ์ การนำเทคนิคทางอิเล็กทรอนิกส์ (Ramingwong and Chiewsilp, 1994) หรือการใช้เครื่องหมายทางโมเลกุล (สุรินทร์, 2540; Sitthiphrom et al., 2005) มาใช้ในการจำแนกพันธุ์ในระดับโปรตีน และดีเอ็นเอให้มีความถูกต้องแม่นยำ มากขึ้น และยังใช้จำแนกพันธุ์ต้นพันธุ์ขนาดเล็กหรือที่ยังไม่ออกดอกติดผล เพื่อเป็นประโยชน์สูงสุดต่อ เกษตรกร และนักปรับปรุงพันธุ์

ลักษณะที่อาจใช้เป็นเกณฑ์จำแนกพันธุ์ลำไยในเบื้องต้นได้แก่ รูปร่างใบ รูปร่างผล สีเนื้อ และพฤติกรรมของการออก กลุ่มพันธุ์ที่ขนาดทรงพุ่มเล็กได้แก่ พันธุ์ฟิลิปินส์ และลำไยตรา กลุ่มพันธุ์ที่ออกดอกมากกว่าหนึ่งครั้งต่อปีหรือออกดอกgon กดูได้แก่ พันธุ์เวียดนาม เพชรสากร ฟิลิปินส์ และลำไยตรา ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้สามารถใช้ปรับปรุงพันธุ์ลำไยต่อไป พันธุ์เวียดนามค่อนข้างอ่อนแอกต่อการเข้าทำลายของไรสีขาทำให้ยอดใบหรือช่อดอกแตกพุ่มเป็นกระจุก และไม่ออกดอกติดผล

เพื่อให้การใช้ฐานข้อมูลพันธุกรรมลำไยได้ประโยชน์สูงสุด ผู้ใช้ควรเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกรวดเร็ว และข้อมูลถูกต้องแม่นยำ หากมีการบันทึกข้อมูลในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Access 2003 และพัฒนาให้เข้มต่อสู่ระบบสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ต โดยมีโหมดของระบบฐานข้อมูลที่มีความสวยงาม และดึงดูดความสนใจ ซึ่งจะช่วยให้นักปรับปรุงพันธุ์ลำไยหรือผู้สนใจมีความรู้เกี่ยวกับพันธุ์ลำไยมากขึ้น แต่ก็ยังจำเป็นต้องบันทึกข้อมูลให้ครบถ้วนหรือเพิ่มเติม แก้ไขตามความเหมาะสม เพื่อให้เป็นระบบฐานข้อมูลเชื่อมพันธุกรรมลำไยเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้สืบคัน

8.6 การพัฒนาพันธุ์

การปรับปรุงพันธุ์ลำไยได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2512 โดย ดร. วัฒนา เสถียรสวัสดิ์ได้สมพันธุ์ลำไยพันธุ์อีเดง ตลับนา กใบคำ แห้วและเบี้ยวเขียว ทำให้ได้ลูกผสมที่น่าสนใจ 2 ต้น คือ ลูกผสมตลับนา กใบเขียว ซึ่งมีผลโต เปลือกหนา เนื้อหนา หวาน กรอบ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 20.6 องศาบริกซ์ และลูกผสมแห้วตลับนา กใบเขียว ซึ่งมีผลโต เนื้อแห้งกรอบ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 20.1 องศาบริกซ์ (เสาวลักษณ์, 2527)

เพื่อให้ได้ลำไยพันธุ์ใหม่ที่ออกดอกติดผลหรือเก็บเกี่ยวได้เร็วขึ้นและคุณภาพดีตามความต้องการของตลาดและเกษตรกร ระหว่างปี 2554-2556 จึงคัดเลือกพันธุ์ที่ออกดอกติดผลเร็วหรือ晚ออกฤดู เช่น เวียดนาม กระทุมแบบ ลำไยตรา เพชรยะลา และพันธุ์ที่มีผลคุณภาพดี เช่น ดอ แห้ว เบี้ยวเขียวและสีชมพู แล้วพัฒนาพันธุ์ลำไยเหล่านั้นตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 คู่ผสมลำไยที่ศวส. เชียงราย

คู่ผสม (แม่×พ่อ)	คู่ผสม (แม่×พ่อ)	คู่ผสม (แม่×พ่อ)	คู่ผสม (แม่×พ่อ)
ดอขอสุขุม	แห้วลิ้นจี่	เพชรราช x พวงทอง	ดอ x สายน้ำผึ้ง
ดอขอสีร้อย	แห้วขอหนองช้างคืน	เพชรราช x นครพนม	ดอ x เพชรราช
ดอขอราช	แห้วขอทอง	เพชรราช x ไวเมล็ด	สายน้ำผึ้ง x เวียดนาม
ดอสุขุม x สีชมพู	เบี้ยวเขียว x เพชรราช	เพชรราช x เพชรยะลา	สายน้ำผึ้ง x ดอ
นราภิรมย์ x เพชรยะลา	เบี้ยวเขียวสีชมพู	เพชรราช x สายน้ำผึ้ง	สายน้ำผึ้ง x เพชรราช
เพชรราช x แดงกลม	เบี้ยวเขียวขอสุขุม	เพชรราช x แห้ว	นครพนม x เพชรยะลา
เพชรราช x เพชรยะลา	เบี้ยวเขียวขอหอม	เพชรราช x ดอ	นครพนม x สายน้ำผึ้ง
เพชรราช x	สีชมพูลิ้นจี่	เพชรราช x กระทุม	นครพนม x ดอ
เขียวพระอินทร์		แห้ว	
เพชรราช x สีชมพู	เพชรยะลา x ขอคำลา	เพชรราช x เบี้ยวเขียว	นครพนม x สีชมพู

เพชรสารคดอ	เพชรยะลาXเบี้ยวะเขียว	เพชรสาร x สีชมพู	นครพนม x พวงทอง
เพชรยะลาXเหัว	เพชรยะลาXดอหอม	เพชรสาร x ลำไยເຄາ	นครพนม x ແກ້ວ
เพชรยะลาXດອ	เพชรยะลาXนครพนม	พวงทอง x ເວີຍດນາມ	นครพนม x ເບື່ງເຂົ້າ
เพชรยะลาXเพชรสาร	เพชรยะลาXແດງກລມ	พวงทอง x ລາຄພນມ	ສີ່ມັງ x ດອ
ດອຂດອສຸ່ມ	เพชรยะลาXນາກົມຍົມຍົມ	ກະທຸ່ມແບນ x ເວີຍດນາມ	ສີ່ມັງ x ສາຍນ້ຳຜິ່ງ
ດອຂອື່ສ້ອຍ	ແກ້ວXລື້ນຈີ່	ເບື່ງເຂົ້າ x ເວີຍດນາມ	ນາກົມຍົມຍົມ x ສີ່ມັງ
ດອຂພະເຊະລາ	ແກ້ວXດອහນອໜ້າງຄືນ	ເບື່ງເຂົ້າ x ສາຍນ້ຳຜິ່ງ	ນາກົມຍົມຍົມ x ກະທຸ່ມແບນ

ເກັບເກື່ອງພລື່ມສັນຮູ້ໄວ້ມາເພາະເມັດແລະປັບຕຸດແຮກຢາກລູກຜສນໃນໂຮງເຮືອນພາບໝາດ ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງຍ້າຍປຸກລົງແປລງຄັດເລືອກລູກຜສນທີ່ສະຫຼຸບ. ເຊິ່ງຮາຍ ຈຳນວນ 72 ຄູ່ຜສນ ຈຳນວນ 869 ຕັ້ນ ພື້ນທີ່ 1 ໄວ (ຕາງໆທີ່ 8) ປັບຕຸດແຮກຢາກເຫັນ ໄສປູ່ມ ໃຫ້ນ້າສປຣິງເກລອ໌ ແລະປ້ອງກັນກຳຈັດຕຽບພື້ນຖານຄວາມເໜາະສົມ

ກຳນົດເກລື້ອກຄັດເລືອກລູກຜສນລໍາໄຍ່ທີ່ອຳນວຍກ່າວກ່ຽວຂ້ອງເກັບເກື່ອງໄດ້ເຮົວຫຸ້ນອຳນວຍ ອື່ນ ເກັບເກື່ອງພລື່ມໄດ້ ນອກຈາກເດືອນກົງກາມແລະສິ່ງຫາກາມ ມີໝາດພລື່ມແລະຄຸນພາພບປຣິໂຄກເທົກກັບຫຼືອດີກວ່າພັນຮູ້ອ່ານື່ອເກົ່າງຕົກຕະຫຼາກ ນິຍມປຸກ ເຫັນ ເສັ້ນພ່າຍຸ້ງກາງພລມາກກວ່າ 2.5 ເຊັນຕີເມຕຣ ເປີລືອກສີເໜືອງສາຍ ເນື້ອຫາ ເມັດເລື້ກແລະມີ ປົມມານຂອງແຈ້ງທີ່ລະລາຍນ້ຳໄດ້ສູງກວ່າ 18°ບຣິກ່າຍ ຜູ້ປະກອບກາຮັດສ່ວນອົກມີຄວາມພຶກພອໃຈແລະຜູ້ປຣິໂຄຍອມຮັບ ໂດຍກາຮັດສ່ວນອົກມີຄວາມພຶກພອໃຈແລະກາຮັດສ່ວນອົກມີຄວາມພຶກພອໃຈແລະຜູ້ປຣິໂຄຍອມຮັບ

ຕາງໆທີ່ 8 ຕັ້ນລູກຜສນລໍາໄຍ່ 72 ຄູ່ຜສນ ຮວມ 869 ຕັ້ນທີ່ປຸກໃນແປລງທີ່ ສະຫຼຸບ. ເຊິ່ງຮາຍ

ລູກຜສນ	ຕັ້ນ	ລູກຜສນ	ຕັ້ນ	ລູກຜສນ	ຕັ້ນ
ເວີຍດນາມXລົ່ມໄເຄາ	2	ເບື່ງເຂົ້າXເພີ່ມ	5	ເພື່ອຍະລາຍXສີ່ມັງ	19
ສາຍນ້ຳຜິ່ງXເວີຍດນາມ	2	ເບື່ງເຂົ້າXສາຍ	14	ເພື່ອຍະລາຍXພວງທອງ	16
ສາຍນ້ຳຜິ່ງXພະເຊະລາ	3	ເບື່ງເຂົ້າX	11	ເພື່ອຍະລາຍXສາຍນ້ຳຜິ່ງ	14
ນາກົມຍົມຍົມXເບື່ງເຂົ້າ	7	ເບື່ງເຂົ້າXເພີ່ມ	3	ເພື່ອຍະລາຍXເຫຼົ່ວ	16
ນາກົມຍົມຍົມXເຫຼົ່ວ	42	ເບື່ງເຂົ້າXລື້ນຈີ່	5	ເພື່ອຍະລາຍດອ	15
ນາກົມຍົມຍົມXສີ່ມັງ	13	ເບື່ງເຂົ້າXດອຫອມ	10	ເພື່ອຍະລາຍXເບື່ງເຂົ້າ	16
ນາກົມຍົມຍົມXພວງທອງ	31	ເບື່ງເຂົ້າXດອສຸ່ມ	8	ເພື່ອຍະລາຍXນາກົມຍົມຍົມ	14
ນາກົມຍົມຍົມXດອ	27	ເບື່ງເຂົ້າXພວງທອງ	4	ເພື່ອຍະລາຍXໄໝເມັດ	16
ນາກົມຍົມຍົມXສາຍນ້ຳຜິ່ງ	5	ເບື່ງເຂົ້າXຫານານ	2	ນາກົມຍົມຍົມXກະທຸ່ມແບນ	24
ນາກົມຍົມຍົມXພະເຊະລາ	16	ດອXເວີຍດນາມ	20	ນາກົມຍົມຍົມXເຫຼົ່ວ	25
ພະເຊະລາXພວງທອງ	7	ດອXພະເຊະລາ	17	ນາກົມຍົມຍົມXດອ	38
ພະເຊະລາXເພື່ອຍະລາ	5	ດອXໄໝເມັດ	1	ນາກົມຍົມຍົມXສີ່ມັງ	32
ພະເຊະລາXນາກົມຍົມຍົມ	11	ດອXນາກົມຍົມຍົມ	2	ນາກົມຍົມຍົມXສາຍນ້ຳຜິ່ງ	2
ພະເຊະລາXສາຍນ້ຳຜິ່ງ	6	ດອXສາຍນ້ຳຜິ່ງ	50	ນາກົມຍົມຍົມXພວງທອງ	9
ພະເຊະລາXໄໝເມັດ	5	ສີ່ມັງXດອ	5	ນາກົມຍົມຍົມXນາກົມຍົມຍົມ	3
ພະເຊະລາXເຫຼົ່ວ	26	ສີ່ມັງXສາຍນ້ຳຜິ່ງ	4	ແກ້ວXຫານອໜ້າງຄືນ	4
ພະເຊະລາXດອ	28	ດອສຸ່ມXດອຫອມ	14	ແກ້ວXດອສຸ່ມ	4
ພະເຊະລາXເບື່ງເຂົ້າ	3	ດອສຸ່ມXສີ່ມັງ	8	ແກ້ວXພະເຊະລາ	2
ພະເຊະລາXແດງກລມ	5	ດອສຸ່ມXດອຄຳລາງ	2	ແກ້ວXລື້ນຈີ່	6
ພະເຊະລາXລໍາໄຍ່ເຄາ	6	ດອສຸ່ມXຫານ້າງ	3	ແກ້ວXດອທອງ	5

เพชรสารคธรรมทุ่มแบบ	26	ใบดำาดอ	3	เวียดนามxกระทุ่มแบบ	8
เพชรสารคธรรมพู	27	พวงทองXเวียดนาม	16	กระทุ่มแบบxเวียดนาม	2
เพชรสารคธรรมเบี้ยงเขียว	34	พวงทองXนครพนม	6	สายน้ำผึ้งXดอ	29
รวมทั้งสิ้น					869

8.7 การพิมพ์เอกสารวิชาการ

จากข้อมูลลักษณะพันธุกรรมลำไยที่รวบรวมพันธุ์ไว้ที่ศวส. เชียงรายและศวกล. เชียงใหม่ ได้พิมพ์เป็นเอกสารวิชาการพันธุ์ลำไยและปรับปรุงเพิ่มเติมข้อมูลครั้งที่ 1-5 รวม 3,300 เล่ม (ภาพที่ 43)

ภาพที่ 43 เอกสารวิชาการเรื่อง พันธุ์ลำไย ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1-5

9. สรุปผลการทดลอง และคำแนะนำ

9.1 มีแปลงรวมพันธุ์ลำไยไม่ให้สูญพันธุ์และใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงพันธุ์ลำไย 2 แหล่ง คือ ที่ศวส. เชียงราย จ. เชียงราย และศวกล. เชียงใหม่ จ.เชียงใหม่

9.2 ศวส.เชียงรายรวมพันธุ์ได้ 49 พันธุ์/สายพันธุ์ พื้นที่ 8 ไร่ เช่น ส่วนศวกล. เชียงใหม่ รวมรวมพันธุ์ได้ 27 พันธุ์/สายพันธุ์ พื้นที่ 3 ไร่ เช่น

9.3 ใบ ดอก ผล และเมล็ดแตกต่างกันตามพันธุ์

9.4 ลักษณะที่ใช้จำแนกพันธุ์ลำไยได้คือ รูปร่างผล เปลือกผล สีเนื้อ และช่วงการออกดอก

9.5 ได้ทำฐานข้อมูลเชื่อมพันธุกรรมลำไยที่ครบถ้วน 34 พันธุ์/สายพันธุ์ และได้พิมพ์เป็นเอกสารวิชาการพันธุ์ลำไยจำนวน 5 ฉบับ

9.6 ผสมพันธุ์จำนวน 72 คู่ผสมแล้วปลูกต้นลูกผสมรวม 869 ต้นในแปลงและเสียบยอดบนต้นที่ออกดอกติดผลแล้วที่ศวส. เชียงราย

9.7 การศึกษาลักษณะลูกผสมจะดำเนินการในโครงการพัฒนาพันธุ์ลำไยระยะที่ 2 (2559-2564)

10. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

10.1 พิมพ์เอกสารวิชาการพันธุ์ลำไย และทำฐานข้อมูลพันธุกรรมลำไยสำหรับเกษตรกร และนักปรับปรุงพันธุ์

10.2 ใช้คัดเลือกต้นพ่อ-แม่พันธุ์สำหรับใช้ผสมพันธุ์และพัฒนาพันธุ์ลำไย

10.3 เป็นแปลงศึกษาดูงาน และแปลงอ้างอิงของเกษตรกร

11. คำขอบคุณ (ถ้ามี)

12. เอกสารอ้างอิง

ทรงพล สมศรี. 2547. เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง “สถานภาพและกิจกรรมการดำเนินงาน

การอนุรักษ์เชื้อพันธุกรรมพืชสวน”. ใน การ สัมมนาการอนุรักษ์เชื้อพันธุกรรมพืชของสำนักวิจัย
พัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ วันที่ 22 มีนาคม 2547 ณ ห้องประชุมกรมวิชาการเกษตร.

พาวิน มะโนชัย วรินทร์ สุทนต์ จิรันนท์ เสนานาณู ชีรนุช เจริญกิจ พิชัย สมบูรณ์วงศ์ ยุทธนา เข้าสุเมรุ
จริยา วิสิทธิ์พานิช และชาตรี สิทธิกุล. 2550. การผลิตลำไยนอกฤดู. โรงพิมพ์ยุเนี่ยนอฟเซต
เชียงใหม่. 34 หน้า.

สุรินทร์ ปิยะโชคณาภุก. 2540. โครโนซม. น. 37-49. ใน การจำแนกพันธุ์พืชโดยเทคนิคทางชีวโมเลกุล.
ภาควิชาเทคโนโลยีชีวภาพ คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต.
ปทุมธานี. 153 หน้า.

เสาวลักษณ์ ภูมิวัฒน. 2527. ลำไย. ใน: ไม้ผลที่น่าสนใจ. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
ครุสภาก. กรุงเทพฯ. หน้า 194-237.

สำนักคุ้มครองพันธุ์พืชแห่งชาติ. 2546. ฐานข้อมูลเชื้อพันธุ์พืช : ลำไย. สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช
กรมวิชาการเกษตร. ISBN 974-436-239-1. 222 หน้า.

อรุณี วัฒนวรรณ. 2550. พัฒนาคุณภาพลำไยสดสู่ตลาดโลก. นสพ.กสิกร ปีที่ 80 ฉบับที่ 4.
หน้า 33-38.

Ramingwong, K. and K. Chiewsilp. 1994. Genetic Resources of longan in northern Thailand. Final Report Submitted to Chiang Mai University, Chiang Mai. 76 pp.

Sitthiphrom, S., S. Nuntalabhochai , N. Dum-ampai, B. Thakumphu and M. Dasanonda.
2005. Investigation of Genetic Relationships and Hybrid Detection in Longan by High Annealing Temperature RAPD. *Acta Hort.* 665: 161-169.

13. ภาคผนวก

